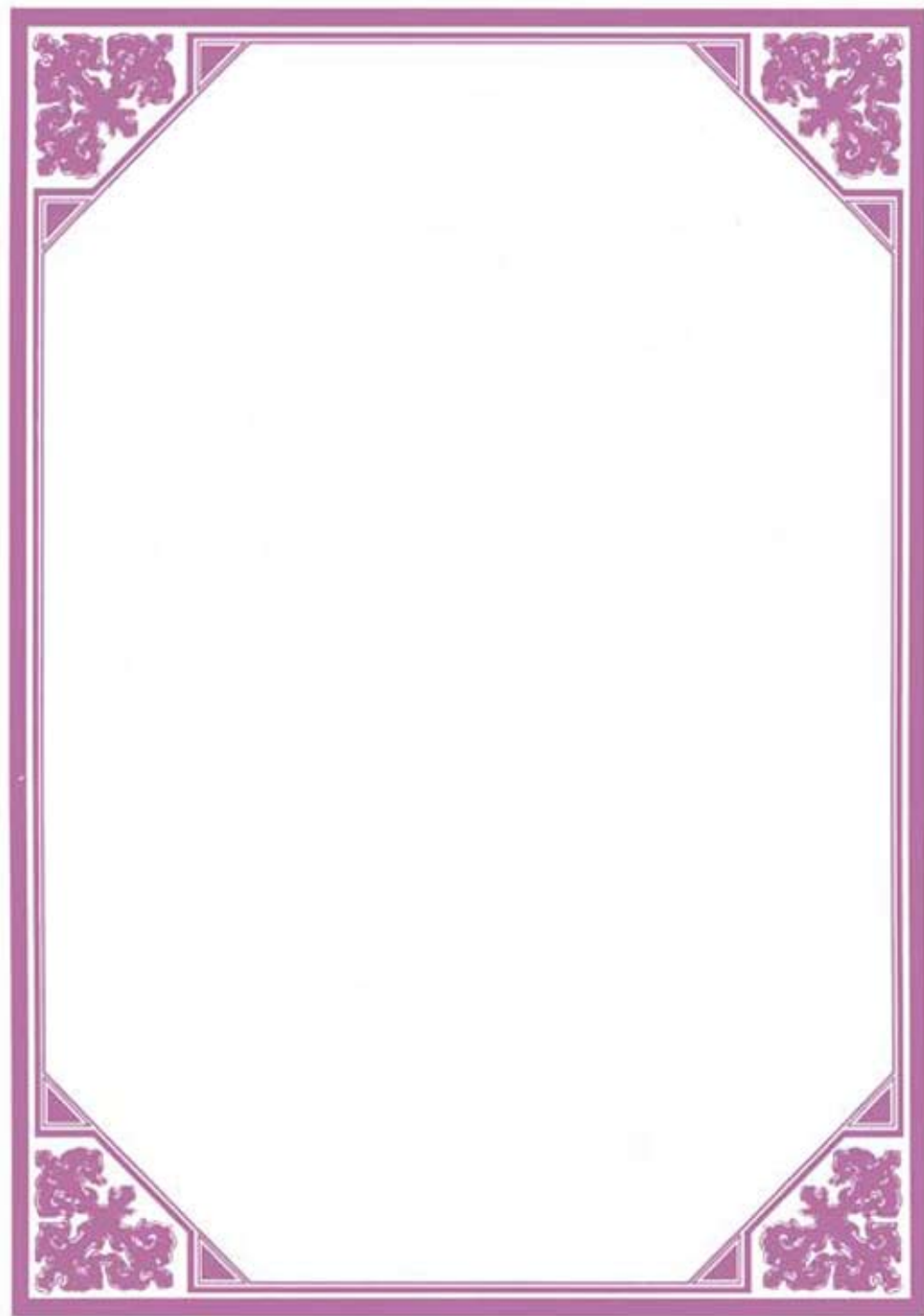

Ahmed Ibn-i Hacer-i Mekki
(Heptemi)

BEKLENEN MEHDİ'nin ALÂMETLERİ

El Kavlul-Muhtasar fi Alâmâtih Mehdiyy-il Muntazar

AHMED İBN-İ HACER-İ MEKKİ (HEYTEMİ)

BEKLENEN MEHDİ'NİN ALAMETLERİ

(El-kavlu'l muhatasar fi alamet-il mehdiyy-il muntazar)

Tercüme : Müşerref Gözcü

Yayına Hazırlayan : Dr. Suat Arusan

**Bu kitabın yayınlanmasında Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti'nin
izniyle verilen mikrofilmlerden faydalanılmıştır.**

Güneş Yayıncılık

Talat Paşa Mah. Emirgazi Cad.
İbrahim Elmas İşmerkezi No: 1 Kat 4 No: 11
Şişli-İstanbul / Tel: 0216-660 00 59

Baskı: Seçil Ofset / Kasım 2010
100. Yıl Mah. MASSİT Matbaacılar Sitesi,
4. Cad. No:77 Bağcılar-İstanbul
Tel: 0212-629 06 15

ÖNSÖZ

Mehdi'lik konusu, İslam tarihinin en tartışmalı konularından birisidir. Hatta zaman zaman istismar edilerek, toplumların bunalımlı dönemlerinde sahte mehdi'ler dahi görülmüş ve müslümanlar aldatılarak değişik oyunlara alet edilebilmişlerdir.

Büyük İslam alimi ve Şafii mezhebinin büyüklerinden İbni Hacer-i Mekki'nin sahih rivayetleri biraraya getiren ve günümüzden 450 yıl kadar önce yazılmış olan bu eserinin Türkçe'ye kazandırılması, Mehdi'lik konusundaki tartışma ve spekülasyonlara yarar getirecektir. Hz.Mehdi hakkındaki doğru bilgilerin, müslümanları yanlışlardan, bid'atlardan ve sahteliklerden koruyacağı kanısındayım. Ayrıca, araştırmacılara bir kaynak olmasını da temenni ederim.

"Beklenen Mehdi'nin Alametleri" ismini taşıyan bu kitap için vurgulanması gereken önemli bir nokta, İmam-ı Rabbani hazretlerinin Mektubat'ının 380. mektubunda bu eserden bahsediyor olmasıdır.

Bu tercüme, eserin İstanbul Süleymaniye Kütüphanesi'nde bulunan el yazma Arapça nüshasından yapılmıştır.

Tercüme'yi yapan Müşerref Gözcü'ye, gerekli izinle kitabın mikrofilmlerini Süleymaniye Kütüphanesi'nden sağlayan kardeşim Nejat Arusan'a, kapak düzeni için Ayberk Şentepe'ye, dizgi ve baskısı için de Şafak Basım ve Yayınevi'ne teşekkürü bir borç bilmekteyim.

Hayırlara vesile olmasını, Cenabı Hak'dan niyaz ediyorum.

Dr. Suat ARUSAN

Kasım – 1985, Manisa

TAKDİM

AHMED İBN-İ HACER-MEKKİ (HEYTEMİ)

-rahmetullahi aleyh-

HAYATI

Büyük İslam alimlerinden, asıl adı Şihabüddin Ahmed b. Muhammed'dir. Mısır'da Heytem denilen yerde 1498'de doğdu. (H.889) Şemsuddin b.Ebi Hamail, Şemsuddin Şenavi, Kadı Zekeriya Ensari, Abdülhak Sünbati, Şihabüddin Tablavi, Ebul Hasen-el Bekri, Şihabüddin Necar, Şihabur- Remli, Şihabul Bulkini gibi meşhur alimlerden hesap, mantık, sarf, nahiv, meani, feraiz, fıkıh usulü, hadis, tefsir, kelam ve tasavvuf ilimlerini öğrendi. Şafi mezhebinde ve diğer mezheplerde büyük bir alim olarak yetişti. Yirmi yaşlarında iken talebe yetiştirmek ve fetva vermek için icazet (diploma)aldı, Mekke'ye yerleşti ve "**İmamül Harameyn**" adıyla meşhur oldu. Şöhreti bütün beldelelere yayıldı, "**İbn-i Hacer-Mekki'nin sözleri, dört mezhepde de hüccet ve senettir**" denilmiştir. Büyük hizmetler gördü, pek çok eser verdi, insanları doğru yola sevketmeye çalıştı. 1566'da (H.974), Mekke'de vefat etti.

ESERLERİ

Savaik-ül Muhrika : Dört halifenin hilafetleri ve Eshab-ı Kiram'ın faziletlerinden bahseder. Bidat sahibi ve zındıkları reddeder.

Minhac Şerhi Tuhfetül Muhtaç : Dört ciltlik bu eser, Şafii mezhebinin en ünlü fıkıh kitabıdır.

Zevacir : Büyük günahları anlatır, iki cilttir.

Hayratül hisan : İmam-ı Azam'ın büyüklüğü anlatılmaktadır.

Fetavayı Kübra ve Fetavayı Hadisiyye : Muhtelif fetvalardan ibarettir.

Nasihat-ül Muluk, Fethül Bari ve fıkıhla ilgili 70 kadar eser, diğer kitaplarıdır.

El-kavlü'l muhtasar fi alamet-il mehdiyy-il muhtazar : Mehdi aleyhisselam'ın iki yüz kadar alametini bildirmektedir.

**EL-KAVLU'L MUHTASAR Fİ
ALAMAT-İL MEHDİYY-İL
MUNTAZAR**

Saltanatının büyüklüğü ve celalinin kemaliyle övgüye layık olan Allah'a (C.C), sonsuz hamd ü senalar olsun. Salat ve selam, efendimiz Hz.Muhammed (S.A) ve onun ali-ashabı üzerine olsun.

Bu kitaba, "**El-kavlu'l muhtasar fi alamelil mehdiyy-il muntazar**" adını verdim. Cahillerin bu konuyla ilgili birçok uydurmalarını ayırarak, Hz.Mehdi'nin alametlerinden, faziletlerinden, özelliklerinden ve onun hakkındaki rivayetlerde bunların ravilerinden bahsedeceğim.

Bu kitabımı yazmaya başlamadan önce, zamanımızda ve daha önceki zamanlarda kendilerinin mehdi olduğunu iddia eden bir kısım insanlar çıkmıştır. Aslında bunlar farkında olmadan hem sapıtmış, hem de kendilerine inananları saptırmış kimselerdir. Böyle bir iddiada bulunmaya nasıl cesaret edebiliyorlar? Halbuki, sünnet-i seniyye bu yalancıların sefih ve azaba layık olduklarına hükmetmiştir.

Bu kitaptaki izahatlarım hususunda, Rabbimin beni doğruya isabet ettirmesini onun feyzinden diliyorum. Rabb-i rahimimiz kerim, cevvad (ihsanı bol), mu'nim, (nimet verici) ve vehhab'dır (çok hibe edici). O bana kafidir ve en güzel vekil de O'dur. Büyük küçük, bütün günahlarımdan Allah'a (C.C) sığınırım.

Kitabımı, bir mukaddime, üç bölüm ve bir hatime şeklinde düzenledim.

MUKADDİME

Resulullah efendimizden nakledilen bir hadiste "**Kim Decalı yalanlarsa kafir olur, kim de Mehdi'yi yalanlarsa o da kafir olur**" buyurulmuştur. Bu hadis-i şerifi, Ebubekir El-İskaf Favaid-il-ehbar isimli kitapta, Ebul Kasım Es-Süheyli de Şerh'is-Siyer isimli eserinde zikretmişlerdir.

İleride de anlatılacağı gibi, Hz. Mehdi'nin, Fatıma valide-mizin soyundan olacağına dair birçok rivayet gelmiştir. Peygamber efendimizin bu rivayetlere zıt gibi gelen "**Mehdi, amcam Abbas'ın soyundandır**" şeklindeki hadisine gelince; Meşhur ravilerden Darekutni, bu hadisin garip bir hadis(*) olduğunu söylemiş ve Beni Haşimin ünlülerinden Muhammed b. Velid'in bu nakilde yalnız kaldığını ifade etmiştir. Ancak, Rafii'nin İbni Abbas'tan rivayet ettiği başka bir hadis de, Muhammed b. Velid'in naklini doğrular niteliktedir. Bu hadis şöyledir: "**Ey amcacığım, sana müjdeler olsun ki, asfiya ve hulefa senin soyundan olacak, kendisiyle hidayet neşrolunan, küfür ateşi kendisiyle sönen ve ahir zamanda gelecek olan Mehdi de senden olacaktır, Allah (C.C.) İslamı benimle başlatmış ve senin zürriyetinle sona erdirecektir.**"

Ayrıca, Ebu Naim'in, HİLYE adlı eserinde Ebu Hüreyre (R.A)'den rivayet ettiği bir başka hadis de şöyledir: "**Ey Fadl'ın babası (yani Abbas), sana müjdeler olsun ki, Allahü Teala, şu İslam dininin kapısını benimle açmış, senin zürriyetinle sona erdirecektir.'**"

Mütercimnin notu:

(*) Garip hadis: Tebe-i tabiin (sahabeyi göreni gören)'den sonraki ulema'dan nakledilen hadistir.

Heytem bin Kuleyb ve İbni Asakir'in, İbni Abbas'tan naklettikleri ve bütün ravileri güvenilir olan bir başka hadis de şöyledir; "Peygamber efendimiz üç defa, Allah'ım, sen Abbas ve onun soyuna nusret et demiş ve ey amcam, sen bilmiyormusun ki, muvaffak ve mardi (**) olan Mehdi, senin soyundan olacaktır."

Yine Deylemi'nin Ümmü Seleme'den rivayet ettiği bir başka hadisde de Peygamber efendimiz, "**Deccal çıkıncaya kadar, hilafet babamın öz kardeşi olan amcamın soyunda devam edecektir**" buyurmuştur.

Yine, Hatib ve İbni Asakir'in Hz. Ali'den rivayet ettikleri bir hadis ise şöyledir. "**Ey amcacığım, sana haber vereyim ki, Allahü Teala İslamı benimle başlatmış, senin zürriyetinle sona erdirecektir.**"

Bütün bu rivayetler, en başta geçen ve Hz. Mehdi'nin Fatıma validemizin soyundan geleceğin bildiren hadise bir zıtlık arzetmez, çünkü Mehdi'nin Fatıma validemizin soyundan geleceğini bildiren hadisler hem daha çok, hem daha sahihtir. Bazı muhadisler, bilhassa bu noktanın kesin bir gerçek olduğunu ifade etmişlerdir. Ancak, Hz. Mehdi'nin hem Peygamber efendimizin kız Fatıma zürriyetinden, hem de amcası Hz. Abbas'ın soyundan gelmesi mümkündür, ve buna bir mani de yoktur. Belki, Hz. Mehdi anne ciheti itibarıyla Hz. Abbas'ın soyuna dayanıyor olabilir.

Yine Hz. Mehdi'nin Hz. Hasan'ın (Hz. Fatıma'nın büyük oğlu) soyundan gelmesi ihtimali daha büyüktür. Zira bu husustaki hadisler daha çoktur. Keza, Hz. Hüseyin (Hz. Fatıma'nın küçük oğlu) ve Hz. Abbas'ın soyundan gelme ihtimali de büyük

Mütercimnin notu:

(**) Mardi: Allah'ın ve insanların kendisinden razı olduğu.

tür. Zira, muhtelif cihetlerden birkaç kişinin, ilerideki nesillerde bir şahısta evlatlığının ortaklaşmasında bir engel yoktur.

İbni Mace'den gelen ve "**İsa b. Meryem'den başka hiçbir mehdi yoktur**" şeklindeki hadis, "**İsa b. Meryem'den başka kamil, masum bir mehdi yoktur.**" anlamında yorumlanmalıdır. Kaldı ki, bu zayıf bir hadistir. Ayrıca, sabit olan hadislerden, Hz. Mehdi'nin, kesin olarak Hz. Fatıma'nın soyundan geleceği anlaşıldığından, bu rivayetlerin "**İsa b. Meryem'den başka hiçbir mehdi yoktur**" nakline tercihi gerekmektedir.

Mehdi'nin geleceği, Resulullah efendimizin neslinden olacağı, dünyaya yadi sene hükmedeceği, yeryüzünü adaletle dolduracağı ve İsa (A.S)'nın onun arkasında namaz kılacağı anlamındaki bütün hadisler, pek çok ravinin nakilleriyle kesinlik kazanmıştır. Sayılan bu noktalar, Hz.Mehdi'nin hayatına ait en önemli özelliklerdir.

Gelecek rivayetlerden de anlaşılacağı gibi, İmam Kurtubi'nin Tezkire'sinde bahsedilen "**Mehdi, batının en uzak bölgesinden çıkacaktır**" şeklindeki naklin aslı yoktur.

BİRİNCİ BÖLÜM

*(Bu bölümde, Resulullah Efendimizden gelen rivayetlerin
ışığında Hz. Mehdi'nin alametleri ve özellikleri
anlatılacaktır.)*

1- Hz. Mehdi, ehl-i beyt'ten olacaktır.

2- Hz. Hasan'ın (R.A) soyundan gelecektir. Ancak Resulullah efendimizin, Hz. Fatıma'ya söylediği **'Beni peygamber olarak gönderen Allah'a yemin ederim ki, řu ümmetin mehdisi, senin iki oğlun olan Hasan ve Hüseyin'den olacaktır'** şeklindeki hadisile, bu bilgi arasında bir zıtlık yoktur, zira Hz. Mehdi'nin babasının Hasani, anasının da Hüseyini olması pekala mümkündür.

3- Hz. Mehdi'nin ismi, Peygamber Efendimizin isminden (yani Muhammed), başka bir rivayete göre de Ahmed olacaktır. Ancak bu iki isim arasında bir zıtlık yoktur, zira her ikisi ile de isimlendirilmesi mümkündür.

4- Babasının ismi, Resulullah Efendimizin babasının ismi olacaktır.

5- Hz. Mehdi, geniş alınlıdır, burnu kavislidir ve dişleri de aralıklıdır.

6- Yedi sen dünyaya malik olacaktır. (Meşhur pek çok rivayete göre böyledir, ancak buna muhalif başka nakiller de gelmiştir. Bunlara göre, bu süre bazılarında 19 sene ve birkaç ay, bazılarında 40 sene, 24 sene, 30 sene şeklinde-dir. Bir nakilde de onun hilafeti sırasında 9 sene ehli Rum'la barış içinde kalacağı bildirilmektedir. Kanaatımca, bu rivayetlerin hepsinin de sahih olması mümkündür. şöyle ki, onun dünyada kalışı 40 sene olur, herkesçe zuhuru ve kuvveti 7 sene olur, bu zuhur ve kuvvet, başlangıç ve sonuç itibarıyla 20 sene sürebilir.

7- Zulüm ve fışk'la dolu olan dünya, o geldikten sonra adaletle dolup taşacaktır.

8- Muhtelif zelzelelerin olacağı bir dönemde gönderilecektir.

9- Yerde ve gökte, herkes ondan razı olacaktır.

10- Malı, eşit bir şekilde insanlara dağıtacaktır.

11- Muhammed ümmetinin gönlü, zenginlikle dolacaktır.

12- Onun adaleti her yeri kaplayacak ve insanlar arasında Hz.Peygamberin sünnet-i-seniyyesi ile muamele edecektir. Hatta birisinden, mala ihtiyacı olan kim varsa çağırmasını isteyecek, o kişi emrini yerine getirdiğinde, sadece bir kişi gelecektir.

13- Zuhurundan hemen önce, bir halifenin ölümünde ihtilaf olacaktır. İşte tam o esnada, Medine'de bulunan Hz. Mehdi, Mekke'ye gelecek ve Mekke'liler, kendisi istemediği halde ondan ortaya çıkmasını talebedecekler ve sonunda Rükun (Kabenin köşesi) ile Makam (Hz. İbrahim'in makamı) arasında ona biat edeceklerdir.

14- Biattan sonra, Şam'dan Hz. Mehdi üzerine bir ordu gönderilecek, ancak bu ordu çölde Zuhüleyfe(*) denilen yere geldiğinde, arzın dibine batırılacaktır.

15- Onun devrinde, ümmetin gerek iyileri ve gerekse de kötüləri,

(*) Mütercimim Notu:

Zuhüleyfe, Medine'ye 10km. mesafede, hacıların ihrama girdiği bir yerdir.

misli asla görülmemiş şekilde, pek çok nimetlere sahip olacaktır. Çok yağmur yağmasına rağmen bir damlası bile boşa gitmeyecek, toprak bir tek tohum istemeden verimli ve bereketli olacaktır.

16- Doğudan siyah bayraklı bir ordu çıkacak ve bu ordu, hiçbir kavmin yapmadığı bir savaşı yaptıktan sonra, Hz. Mehdi zuhur edecektir.

17- Doğu tarafından birtakım insanlar çıkıp, Hz. Mehdi'nin saltanatını hazırlayacaklardır.

18- Horasan'dan bir takım siyah bayraklar çıkacak ve onların sahipleri Beytül Mukaddes'e (Kudüs) geleceklerdir.

19- Hz. Mehdi 7 veya 8 sene kalacaktır. Bu süre daha uzun olursa 9 sene olacaktır. (Bu nokta daha önce izah edilmişti.)

20- Irak tarafından bir ordu, Medineli bir şahsı istemek üzere, Hz. Mehdi'ye karşı harekete geçecektir. Ancak, bu ordu çöle girdiğinde Zulhüleyfe denilen yerde öylesine toprağa gömülecektir ki, onların üstte olanları alttakileri, altta olanları üsttekileri, kıyamete kadar göremeyeceklerdir. Bu ordunun Irak tarafından geleceği rivayeti ile, Doğu tarafından geleceği rivayeti arasında bir zıtlık yoktur, zira, pek çok nakilden de anlaşıldığı gibi, onlar Şam ehlinde olacaklardır.

21- İnsanlara malı ve eşyayı dağıtırken, saymadan bol bol verecektir.

22- Hiçbir tarafın ondan mahfuz kalmayacağı bir fitne zuhur edecek, bu fitne kaldığı yerden hemen başka bir tarafa yayılacak ve bu durum bir münadinin semadan seslenerek **‘Ey insanlar, emiriniz artık Mehdi'dir'** demesine kadar devam edecektir.

23- Hz. Mehdi, çıkarken başında bir sarık olacak ve bir münadi, **‘Bu, Allah'ın halifesi olan Mehdi'dir, ona uyunuz'** şeklinde nida edecektir.

24- Hz. Mehdi, başının üzerinde **‘Bu Mehdi'dir, ona uyunuz'** şeklinde çağırان bir melek olduğu halde çıkacaktır.

25- Allahü Teala, İslamı nasıl Resulullah Efendimizle başlatmışsa, Hz. Mehdi ile sona erdirecektir. Kahtan ve benzerlerinin(*) İslamı yürütme görevi, bu gerçeğin dışında değildir, zira onlar da Hz. Mehdi'ye tabi kimseler olacaktır.

26- Sayıları Bedir savaşçıları adedince olan insanlar, Rükun ve Makam arasında ona biat ettikten sonra, Irak ve Şam'dan pek çok ebdallar (Hz.Mehdi'ye tabi olanlar) gelecek ve Mehdi'ye katılacaklar, fakat Şam'dan ayrı bir ordu da ona karşı gönderilecek ama bu ordu çölde yere batacaktır. Ancak, biri Mehdi'ye, diğeri de Süfyan'a mensup iki kişi sağ kalacaktır.

27- Hz. Mehdi'ye, aralarında kadınların da bulunduğu 314 kişi biat edecek ve her zalim onun karşısında mağlup olacaktır. Zamanı o kadar adil olacak ki, kabirdeki ölüler, dirilere imrenecektir. Bu durum, 7 sene devam ettikten sonra artık yerin altı, yerin üstünden hayırlı olacaktır.

(*) Mütercimim Notu:

Bu zat'lar Mehdi'den sonra başa geçecek olanlardır.

28- Onun bayraktarı, doğudan Temimi soyuna mensup bir genç olacaktır.

29- Beytül Mukaddes'e (Kudüs) inecektir.

30- İnsanlar, hakka dönünceye kadar mücadelesine devam edecektir.

31- Bir hadisde '**Ahir zamanda ümmetimden bir halife çıkacak, malı sayıp hesabetmeden bol bol insanlara verecektir.**' Denilmiştir.

32- '**Ümmetimden Mehdi çıkacaktır. Allahü Teala hazretleri, insanları zengin kılmak için onu gönderecektir. O zaman ümmetim nimetlenecek, hayvanlar bolluk içinde ve arzın nebatatı çok fazla olacak, Hz. Mehdi, insanlara eşit şekilde bol bol mal dağıtacaktır.**'

33-Resulullah Efendimiz, '**Yemin ederim ki Allahü Teala, benim neslimden, dışleri aralıklı, alını açık, yeryüzünü adaletle doldurarak malı ve eşyayı insanlara bol bol ikram eden bir evladımı gönderecektir**' buyurmuştur.

34- Bir hadiste '**Onun ismi benim ismim olacak, ahlakı benim ahlakım olacak ve künyesi de Ebu Abdullah olacaktır**' denilmektedir.

35- Peygamber Efendimiz '**Horasan tarafından bayraklar çıktığı görüldüğünde, kar üzerinde sürünerek de olsa, o bay-**

raklara katılınız, zira içlerinde Allah'ın halifesi Hz. Mehdi vardır.' buyurmaktadır.

36- O, fitnelerin zuhur ettiği bir zaman aralığında gelecek ve ih-sanı karşılıksız olacaktır.

37- Hadisde, **‘Dünyadan bir gün bile kalsa, Allahü Teala o günü uzatıp benim ehli beytimden birisini, dünyaya hakim kılmak için gönderecektir.'** buyurulmuştur.

38- Konstantiniyye ve Deylem dağını fethedecektir.

39- Yeryüzünü adaletle doldurduktan sonra, Kahtani'yi emir olarak tayin edecek ve işleri o yürütecektir.

40- İsa (A.S), namazını Hz. Mehdi'nin arkasında kılacaktır.

41- İsa (A.S), semadan nüzul edecek ve onun emirliğini itiraf edecektir. İsa (A.S)'ya **‘Bize namaz kıldır'** denilecek, ancak O, **‘Emir sizin içinizdedir'** karşılığını vererek, **‘Bu, Allah'ın üm-meti Muhammede bir ikramıdır'** diyecektir.

42- Hz. Mehdi, bu ümmetin vasatı, Hz. İsa'da ahiri olacaktır. Va-sattan kastedilen, Mehdi'nin Hz. İsa'dan çok az bir süre önce ge-leceğini ifade etmek içindir. Hz. İsa'da, ondan hemen sonra geldiği için ahir olarak vasıflandırılmıştır. Bu bilgiler, İbni Ömer'den naklolan ve zalimlerden sonra, Allah'ın Muhammed ümmetini kendisi ile koruyacağı Cabir(*) bir şahıs, daha sonra Mehdi, bilahare de Mansur ve Selam ile Emirülgadap'ı göndere-

(*) Mütercimim Notu:

Cabir : Himaye eden, koruyan demektir.

ceği bilgisine zıt değildir. Peygamber Efendimiz **‘Nefsim yedi kudretinde olan Allah'a yemin ederim ki, Mehdi’nin babası Kureyşidir. Eğer istenseydi onu en son ceddine kadar sayardım, çünkü Hz. Mehdi, İslamın sonu olacaktır’** buyurmuştur. Yukarıda belirtilen şahsiyetler, her ne kadar Mehdi'den sonra iseler de, Mehдинin sona yakın sayılmasına engel değildir, bunlar daha sonradırlar ama Hz. Mehdi'ye tabidirler.

İbni Ebil Caad da **‘Mehdi 21 veya 22 yıl kaldıktan sonra, gelecek olan kimselerin sonuncusu, salih bir kişi olacak ve 9 yıl adil bir şekilde hükmedecektir’** demiştir.

43- Hz. Mehdi, müminlerle beraber Beytül Mukaddes'te sabah namazı kılarken o sırada nüzul eden İsa (A.S)'ı takdim edecek ve Hz. İsa, ellerini onun omuzlarına koyarak **‘Namazın kaameti senin için getirilmiş, bu yüzden sen kıldır’** diyecek ve nihayet Hz. Mehdi İsa (A.S) ve müminlere imam olarak namazı kıldıracaktır.

44- Peygamber Efendimiz **‘Hz. İsa, saçlarından sanki sular damlıyormuş gibi bir halde nüzul edecek, Hz. Mehdi ona, ‘Ya İsa, geç de bize namaz kıldır’** dediğinde, Hz. İsa **‘Kaamet senin için getirilmiş’** diyecek ve **benim evlatlarımdan birisinin arkasında namaz kılacaktır’** buyurmuştur.

45- **‘Hz. Mehdi, benim evlatlarımdandır. 40 yaşlarındadır ve yüzü sanki yıldız gibi nurludur. Sağ yanağında siyah bir ben bulunur. Üzerinde pamuktan iki cübbesi vardır. Kıyafeti, sanki Hz. Musa zamanındaki Beni İsrail'in kıyafetine benzer. Yeraltındaki hazineleri çıkaracak ve şirk beldelerini fethedecektir.’**

46- Rükun ve Makam arasındaki biat'tan önce, insanlar gurub gurub ona akın edecekler ve oraya giden herkes ondan bereket kazanacaktır.

47- Hz. Mehdi'nin rengi arabi, bedeni İsraili'dir. Sağ yanağı üzerinde parlayan yıldız gibi bir ben vardır. Onun hilafetinden yer ve gök ehli, hatta havadaki kuşlar bile razı olacaktır.

48- Bazı savaşlarına Kua denilen bir köyden çıkacaktır. Medine'den ilk çıkışıyla arasında bir zıtlık olmaması için, bazı savaşlarına bu köyden çıkacağını söylemekteyiz. MEKKE'de kendisine biat olunur. Daha sonra Şam'a, Horasan'a ve diğer ülkelere gidecektir. Son durağı ise Kudüs'tür.

Hakim, Ebu Davut ve diğer ravilerden gelen bir hadis de **'Beytül Mukaddesin tahribi Medine'den, Medine'nin tahribi büyük bir fitne ve olaylardan, büyük fitne ve olaylar Konstantiniyye'nin fethinden, Konstantiniyye'nin fethi de Decal'ın çıkmasında önce olacaktır'** denilmiştir. Bir başka sahih hadiste de Medine'nin tahribinin 40 sene süreceği ve sonunda orada yabani hayvanlar ve kuşlar dışında hiçbir şeyin kalmayacağı söylenmiştir.

49- Hz. Peygamber, en başta İslamı nasıl ayakta tuttuysa, Hz. Mehdi'de en sonunda aynı şekilde İslamı ayakta tutacaktır.

50- Rum'larla 3 gün savaşacak, 3. gün galibiyet onun olacaktır. Konstantiniyye fetholana kadar savaşa devam edecektir. Savaşa iştirak edenler, elegeçen altını ölçeklerle taksim edecekler. Bu sı-

rada birisi 'Deccal sizin çoluk çocuğunuzu elde etmiştir' diye bağıracaktır. Bu bilgi, sahih bir hadisle günümüze kadar gelmiştir ki, hadisin tamamı şöyledir: **'Rumlar (Hristiyanlar) A'mak veya Dabık'a (Halep yakınlarında iki yer) gelene kadar, kıyamet kopmaz. Medine'nin en hayırlı insanlarından bir ordu, o gün hristiyanlara karşı çıkacaktır. Müslüman ordusu, hristiyanlara karşı harb nizamında saf saf olduğunda, hristiyanlar Müslümanlara 'Mallarımızı harabedenlerle savaşmak için bize yol açın' diyecekler, ancak müslümanlar izin vermeyeceğinden savaş olacaktır. Müslümanlar bu savaşta 3 gruba ayrılır. Üçte biri, savaştan kaçır ve mürted olur, ve Allah onların tövbelerini ebediyen kabul etmez, üçte biri şehit olur, ki bunlar Allah katından şehitlerin en faziletlisidir. Diğer üçte biri de, fethe devam ederler, netice de Konstantiniyye'yi alırlar. Fetihden sonra, kılıçlarını zeytin ağaçlarına asmış bir halde ganimeti aralarında taksim ederken şeytan aniden nara atarak 'Deccal, ehlinizi elde etmiş ve sizin yerinize geçmiştir' der. Şeytanın bu haberi yalan olduğu halde Müslüman askerler yola çıkarlar ve Şam'a gelirler. Bu sırada Deccal çıkar. Savaşmak üzere hazırlık yapıldığı bir sırada, Meryem oğlu İsa (A.S), gökten nüzul eder. Allah'ın düşmanı olan Decal, Hz. İsa'yı görünce, tuzun suda erimesi gibi erir. Şayet İsa (A.S), onu bırakmış olsaydı, o zaten kendi kendine helak olacaktı. Ancak Allah onu, İsa (A.S)'nın eliyle öldürtür ve Hz. İsa, süngüsündeki Deccalın kanını Müslümanlara gösterir.'**

Birçok nakille doğrulanan bir başka sahih hadisde de şöyle buyrulmaktadır. **'Hz. İshak'ın oğullarından (Bir başka rivayette de Hz.İsmail'in oğullarından denilmiştir ki, doğrusu da**

budur) 70 bin kişi, bir tarafı karaya, diğér tarafı denize ulaşan bir beldeyi fethetmedikçe, kıyamet kopmayacaktır. Bu şehre gelindiğinde, müslümanlar savaş yapmayacaklar. Sadece La ilahe illallahü vallahü ekber dediklerinde, şehrin deniz tarafı düşecek, tekrar tekbir getirdiklerinde diğér tarafı düşecek, 3. kez La ilahe illallahü vallahü ekber dediklerinde de şehrin tamamı ellerine geçecektir. Herşeyi ganimet olarak aldıktan ve aralarında taksime başladıktan sonra aniden, 'Deccal çıktı' şeklinde bir ses işitilecek. Bunu duyan müslümanlar, ganimeti olduğu gibi bırakacak ve geriye dönecekler.'

Hakimden gelen bir rivayette de şöyle denilmiştir: 'Konstantiniyye'yi fethedenler, Hicaz ehlinde olcaktır. Bu hicaz ehli, misli görülmemiş bir serveti elde ederler ve mal üzerine mal yığarken, Deccalın geldiğini haber veren bir ses duyarlar. Bunun üzerine ganimeti kimi alır, kimisi de bırakır. Fakat sonunda hepsi de pişman olurlar. Sonra bakarlar ki Deccal da yoktur. Daha sonra da, Kudüs yakınındaki Lud köyüne dönmek üzere hazırlanırlar'.

Huzeyfe'den gelen bir başka rivayet ise şöyledir: 'Bu yetmişbin kişi, rum kalelerini tekbirlerle fethederler. Konstantiniyye ve bütün Rumistan'ı fetheder ve bu arada 400 bin kafiri de öldürürler. Altından ve çok çeşitli mücevherattan müteşekkil hazineleri çıkarıp mescitleri de inşa ederler. Burada bir sene kaldıktan sonra başka bir beldeye geçerek, o beldenin de hazinelerini çıkarırlar. O anda birisi 'Deccal Şam'da çıkmış ve bütün çoluk çocuğunuzu elde etmiş' şeklinde bağırır.

‘Hemen geriye dönerler, bir de bakarlar ki, yalandır. Sonra onlar, bin adet olan bineklerini hazırlayıp, aralarında Doğu ehli, Şam ve Hicaz ehliyle birlikte tek bir ruh ve tek bir kalp halinde Rumistan'a gitmek üzere yola çıkarlar. Bir tekbirle o beldenin duvarları yıkılır, ve bu ikinci defa da 600 bin kafiri öldürürler'.

Bütün bu anlatılanlar, uzun bir kıssanın içindeki muhtelif pasajlardır.

AÇIKLAMA : Tarihçiler, Rumistan olarak isimlendirilen bu beldeyi, dünya üzerindeki hiçbir şehirde bulunmayan bir takım hususlarla vasıflandırıyorlar. Bu özelliklere en yakın olan da Konstantiniyye'dir. Birçok rivayetle sabit olduğuna göre Peygamber Efendimiz, **‘Dünyanın sonundaki en büyük hadislerden ikisi, Deccalın çıkması ve 7 ayda Konstantiniyye'nin fethidir'** buyurmuştur. Başka bir rivayette ise, bu sürenin 7 sene olacağı bildirilmektedir ve Ebu Davud, Sünen'inde bu rivayetin daha sahih olduğunu ifade etmektedir.

51- İnsanlar, bal arılarının beyleri etrafında toplanması gibi, Hz. Mehdinin çevresinde toplanırlar. Daha önce zulümle dolu olan dünyayı, O adaletle doldurur. Adaleti o denli olur ki, uykuda olan bir kimse dahi uyandırılmaz ve bir damla kan bile akıtmaz. Dünya, adeta asr-ı saadet devrine geri döner.

52- Aynen Zülkarneyn ve Süleyman (A.S) gibi, bütün dünyaya malik olacaktır.

53- İslamın aleyhine söylenecek bir söz bile, ona ağır gelir.

54- Hz. Mehdi, sözüne karşı gelindiği zamanlar, sağ elini sol uyluğuna vurur.

55- Peygamber efendimizin vahiyle savaştığı gibi, sünnete muhalefet karşısında o da savaşacaktır.

56- Zuhuru, Muharrem ayında olacak ve semadan gelen bir nida, **'Bu, Allah'ın halifesi Hz. Mehdi'dir, ona uyunuz ve sözünü dinleyiniz'** diyecektir.

57- Süfyan, 360 süvari ile, Hz. Mehdi'den önce çıkacaktır. Kelp kabilesinden 30 bin kişinin katılacağı bir orduyu Irak'a gönderecek ve bu ordu Doğu'da bir şehir olan Zevra'da 100 bin kişiyi öldürdükten sonra Kufe'yi işgal edecektir. Ancak, Temimi kabilesinden Şuayb isimindeki bir komutanın emri altındaki mukabil bir ordu da Doğudan çıkacak ve Kufe işgalcilerini öldürerek, buradaki esirleri kurtaracaktır. Bunun üzerine Süfyan, ikinci bir ordu düzenleyerek Medine'ye gönderecek ve 3 günlük bir işgalden sonra Mekke'ye yöneldiğinde, Allah (C.C), Cebrail aleyhisselamı ayağıyla onlara vurmakla görevlendirecek ve çöl toprağında Süfyanın bu ordusu, yere gömülecektir. Süfyana haber verecek 2 kişi dışında sağ kalan olmayacaktır. Sonuçta, müslümanlar Mekke'yi onlara teslim etmeyeceklerdir. Daha sonra Süfyan, savaşçıların Konstantiniyye'yi tahribetmeleri için Rum'un reisine haber salacak, ancak Şam kapısında Müslümanlar galip gelerek, onların boyunlarını vuracaktır.

Süfyan, kendi zulüm ve kayfine karşı geleni öldürtür. Ve saqlt-

natı devam ederken aniden semadan bir münadi **‘Ey insanlar, muhakkak Allahü Teala size zalimleri, münafıkları ve onlara uyanları menetmiş ve size ümmeti Muhammedin en hayırlısı olan ve Mekke'de bulunan ismi Ahmed, babasının ismi Abdullah olan Hz. Mehdi ‘yi reis kılmıştır, ona katılınız’** diyecektir. Bu arada sahabe tarafından; **‘Ya Resulullah, Mehdi nasıl bilinecektir?’** diye sorulmuş ve peygamberimiz de **‘O benim neslimdendir’, boyu posu sanki Beni İsrail ricalindendir, üzerinde pamuktan iki cübbe bulunur, yüzü parlayan yıldız gibi nurludur ve sağ yanağında bir nişan vardır, 40 yaşlarındadır’** cevabını vermiştir.

Daha sonra Şam'dan, Mısır ve Doğu illerinden birçok insan Mekke'ye gelir, burada Rükun ve Makam arasında ona biat ettikten sonra, önlerinde Cebrail (A.S) arkalarında da Mikail (A.S) olduğu halde, Şam'a gelmek üzere Mekke'den yola çıkarlar. O zaman, yer ve gök ehli, bütün yabani hayvanlar, kuşlar, hatta denizdeki balıklar bile onun hilafetiyle sevineceklerdir. Onun devrinde, akan ırmaklar bile suyunu fazlaştıracaktır. Hz. Mehdi, hazineleri çıkaracak ve Şam'a geldiğinde Taberiye adasına ulaşan ağacın altında Süfyan'ı keserek öldürecektir. (Buna zıt başka bir rivayet de gelecek, ancak bu nakil daha sıhhatli olduğu için öne alındı.)

Ve yine Hz. Mehdi, Kelp kabilesini yok edecektir. Resulullah Efendimiz bu savaşla ilgili olarak **‘Kim o savaşta bulunmamışsa, zarara uğramıştır’** buyurmuştur. Bu kabilenin yok edilmesine, içkiyi helal kılmaları sebebiyle müsaade edilmiştir.

58- Fitneler ve savaşlar, Ramazan ve ondan sonraki Zilhicce ayına kadar devam ettikten sonra, Muharrem ayında Mehdi'ye biat edilecektir. Yanan ateşlerin alevlerini söndürecek kadar şiddetli olan bu fitne ve savaşlardan sonra, Hz. Mehdi Mekke'ye gidecek ve burada, kendisi istemediği halde, insanların **'Eğer kabul etmezsen, senin boynunu vururuz'** şeklindeki zorlamalarından sonra Rükun ve Makam arasında biatlarını kabul edecektir.

59- Bir özelliği de, yürürken uyluklarının açık ve birbirinden uzak olmasıdır.

60- Mehdi, adil bir hakem olarak çıkacak, haçları kırarak, domuzu öldürecek ve eşyayı, malı dağıtacak, fakat bolluktan dolayı kabul eden olmayacaktır. Bu rivayet **'Bunları, Hz. İsa yapacaktır'** şeklindeki nakle zıt değildir, zira bunları, her ikisi de birlikte yapacaklardır.

61- Hz. Mehdi, Rumistan'ı 4 tekbirle fethedecek ve burada 600 bin kişiyi yok edip Beytül Mukaddes'in hazinelerini, Tabut-u Sekine'yi (*), Beni İsrail sofrası ile levhaların madenlerini (**) Hz. Adem'in cübbesini, Hz. Süleyman'ın minberinin esasını ve Allah'ın Beni İsrail'e gönderdiği süt kadar beyaz olan eldivenleri çıkaracaktır.

Hz. Mehdi daha sonra, uzunluğu 1000 mil, genişliği ise 500 mil olan ve Kati denilen beldeye gelir. Bu beldenin 360 kapısı

(*) Mütercimnin Notu:

(*) Hz. Davud'a ait, içinde mukaddes emanetlerin bulunduğu tabut.

(**) Hz. Musa'ya gelen, on emrin üzerine yazıldığı gerçek Tevrat levhaları.

vardır ve her kapıdan 1000 savaşçı çıkar. Mehdi'nin askerleri 4 tekbir getirdikten sonra şehrin duvarları yerle bir olur ve içindeki bütün malları alarak, ganimet olarak taksim ederler. Bu ordu 7 yıl burada kaldıktan sonra Beytül Mukaddes'e geçer ve bu arada Dec-cal'ın, İsfahan Yahudileri ile çıktığı haberi onlara ulaşır.

62- Tahur b. Esmâ, Beni İsrail ile savaşır, onları esir alır ve içindeki hazineleri aldıktan sonra Beytül Mukaddes'i ateşe verir, aldığı hazineleri de 1700 gemi ile denizden götürür.

Huzeyfe (R.A) diyor ki **'Peygamber Efendimizden işittim ki, Hz. Mehdi o hazineleri gemilerden geri alıp, tekrar Beytül Mukaddes'e getirecektir.'**

Daha sonra Hz. Mehdi ve ordusu, içinde yüz çarşının ve her bir çarşıda da yüzbin esnafın bulunduğu Rumistan beldesine gelirler. Burayı da fethettikten sonra uzunluğu 1000 mil, genişliği 300 mil olan, 300 kapalı, kara ile çevrili ve yeşil deniz üzerindeki Kati denilen beldeye gelirler.

63- Hz. Mehdi, sanki Beni İsrail ricalindendir, yeryüzünün hazinelerini çıkaracak ve küfür diyarlarını fethedecektir.

İKİNCİ BÖLÜM

*(Bu bölüm'de Mehdi hakkında, sahabe'den intikal
eden rivayetler anlatılacaktır.)*

1- Mehdi'den önce, yaygın katliamların vuku bulacağı büyük bir fitne görülecektir. Bu dönem için, **'Şam ehline hatta onların zalim olanlarına bile sövmeyiniz, zira onun askerleri, Şam eh-linden olacaktır'** denilmiştir.

Sonra Allah (C.C), insanları darmadağın edecek olan bir yağmuru semadan boşaltacaktır. İnsanlar o hale gelecekler ki, eğer savaşsalar tilkiler bile onlara galip gelecektir.

Ve sonra, Allah (C.C), 12 bin askerle Mehdi'yi gönderir. (Bir rivayette 15 bin). Onlar 3 bayrak altında, 7 bayrak taşıyanlarla savaşır ve alametleri **'Ümmet, ümmet'** şeklinde bağırırlardır. Her bir bayrağı taşıyan, mülkün kendisinin olacağı ümidini taşıırken Mehdi çıkacak ve Deccal çıkıncaya kadar Müslümanların ülfet ve muhabbetini kazanacaktır. Bu rivayetlerin çoğu, Pey-gamber Efendimizden de varit olmuştur.

2- Masum insanlar katloluncaya kadar Mehdi çıkmayacak ve bu katliamlara yerde ve göktekiler, artık tahammül edemez bir hale geldiğinde zuhur edecektir. Hz. Mehdi gelince, insanlar onu aşk ve muhabbetle kucaklayacaklardır.

3- Hz. Mehdi, bütün haramların helal sayıldığı, büyük bir fitneden sonra çıkacaktır. Hilafet, ona evinde otururken gelecek ve dev-rinde yeryüzünün en hayırlısı kendisi olacaktır.

4- Çıkış alametlerinden birisi de, daha önce zikredildiği gibi, çölde bir ordunun yere batmasıdır.

5- Doğu tarafından çıkacaktır. Geldiğinde, karşısına dağlar bile dikilse onları ezip geçecek, o dağlarda kendisine yol bulacaktır.

6- Ona göre en mes'ut kimseler, Kufe ehlidir.

7- Moğol nesli, Müslümanlara saldıracak, halife ölecek ve 2 sene biattan sonra azledilecek olan zayıf bir adam başa geçecek, Şam batısındaki bir cami batacak, ve Şam'dan 3 kişi ile batıdan gelenler birlikte Mısır'a gidecekler... Bu ise, Süfyan'ın alameti olacaktır.

8- Bir münadinin semadan '**Hak, Muhammed (S.A)'in ehlinde-dir'** şeklinde bağırmasından sonra, Hz. Mehdi'nin sevgisi insanların kalbine yerleşecek, dillerde onun adı dolaşacak ve ondan başka bir şeyden bahsedilmeyecektir.

9- Siyah bayraklar taşıyan ordular çıkacak ve Süfyan'la savaşacaklar. Onların y savaş, Temimi soyundan Salih oğlu Şuayb adındaki bir kumandanın öncülüğünde yapılacaktır.

10- Mehdi'nin gelmesinden önce, Süfyan'ın ordusu Kufe'ye gidecek, Horasan ehli de Mehdi'yi aramaya çıkacaktır. Horasan ehli ve aralarında Haşimi gencin bulunduğu ordu siyah bayraklarla birleşecekler ve başlarındaki önder, Şuayb b. Salih olacaktır. Bu ordu, Süfyan'la Estahir kapısının sağında karşılaşacak ve büyük bir savaştan sonra Süfyan'ın askerleri dağılacak ve siyah bayraklar galip gelecektir. İşte o zaman insanlar Mehdi'yi temenni edecek ve onu arayacaklardır.

11- Mehdi gelmeden önce onun ehli beytinden birisi Doğudan çıkacak, hedefi Kudüs olarak 18 ay kılıçla savaşacak, fakat oraya varamadan vefat edecektir.

12- Hz. Mehdi çıkmadan önce, Medine'de simsiyah taşların bile kan içinde kaybolacağı büyük bir vak'a olacaktır. Bu olayda, bir kadının öldürülmesi bir kamçının sallanması kadar kolay olacaktır. Ve bu olay 2 km kadar yayılacak, bilahare Mehdiye biat edilecektir.

13- Medine'nin reisi, Mekke'deki Haşimilerden bir ordu ile yardım isteyecek ve Medine asileri bu ordu ile hezimete uğratılacak. Şam'daki halifenin bunu haber almasından sonra, Süfyan tarafından bir ordu da Mekke'ye gönderilecek. Aydınlık bir gecede çölde ilerleyen bu orduyu gören bir çoban **‘Eyvah, Mekke'ye yazık olacak, vay başlarına gelene!’** şeklinde söylenirken, ordunun bir anda gözden kaybolduğunu görecektir ve **‘Sübbhanallah'** diyecek, **‘Nasıl da kısa bir zamanda kayboldular?’** Aşağıya inip baktığında ise, yarısı yerin içinde yarısı da yerin dışında kalmış bir yorganı farkedecek, onu çıkarmaya çalışacak, bir türlü çıkaramayınca da, gördüğü ordunun toprağa battığını anlayacak ve hadiseyi müjdelemek için Mekke reisine koşacak. Bunu haber alan Mekke reisi, Allah'a hamdedecek ve **‘İşte, bizim beklediğimiz alamet buydu'** diyecek. Daha sonra da Şam'a geçecekler.

14- Mehdi çıkmadan önce, milletler arasında ticaret ve yollar kesilecek, insanlar arasında fitneler çoğalacaktır. Muhtelif ülkelerden birçok alim, birbirlerinden habersiz şekilde Mehdi'yi aramak üzere yollara çıkacak ve alimlerden her birisine 310 kadar insan refakat edecektir. Sonunda hepsi de Mekke'de buluşurlar. Ve bir-

birlerine ‘**Buraya niçin geldiklerini**’ sorduklarında, hepsi de ‘**Bu fitneleri önleyecek ve Konstantiniyye’yi fethedecek olan Mehdi’yi arıyoruz, çünkü biz onun, babasının anasının ve ordu-sunun isimlerini öğrendik**’ şeklinde cevap verirler. Hep birlikte onu aradıktan sonra, Hz. Mehdi’yi Mekke’de bulacaklar, ‘**Sen, Mehdi’sin**’ dediklerinde O inkar edecek ve Medine’ye kaçacaktır. Ancak O’na Medine’de yetişecekler, O ise tekrar Mekke’ye gidecek, onu tekrar bulacaklar ve kendisine ‘**Senin ismin budur, babanın ismi şudur, alametler sende mevcuttur**’ diyecekler, ancak O yine inkar ederek Medine’ye kaçacaktır. Sonunda onu Mekke’de Rükun’da tekrar bulacaklar ve ‘**Eğer elini bize uzatıp biatımızı kabul etmezsen, ve başında Haddam’dan birisinin bulunduğu, amacı da bizim canımızı almak olan Süfyan ordusuna karşı bizi korumazsan, bütün günahımız ve dökülen kanlarımız boynuna olsun**’ diyecekler. Bu konuşmadan sonra Hz. Mehdi, Rükun ve Makam arasına oturup, elini uzatarak biatları kabul edecektir. Daha sonra da Allah (C.C), bütün insanların kalplerini onun muhabbetiyle dolduracaktır. Sonra O, gündüzleri aslan, geceleri abid olan bir kavimle yürüyecektir.

15- Hz. Mehdi’nin zuhurundan önce bir Haşimi çıkacak, Kudüs’e ulaşmak için 18 ay savaşıacak, ancak daha varamadan Süfyan, Mehdi’nin üzerine bir ordu gönderecek ve bu ordu çölde yere batacaktır. Bu olay Şam’a ulaştığında, Şam ehli kendi halifelerini, ‘**Mehdi çıkmıştır, ona biat et, yoksa seni öldürürüz**’ şeklinde zorlayacaklar ve halife, biat edeceğine dair Mehdi’ye haber gönderecek ve hazinelerini de yanına alarak Beytül Mukkaddes’e gelecektir. Daha sonra Arap, Acem savaşçılar, Rum’lar ve birçok insan savaşımadan Mehdi’ye itaat ederler. Hz. Mehdi, Konstanti-

niyye ve diğer birçok beldede camileri inşa eder.

16- Hz. Mehdi'nin doğum yeri Medine'dir.

17- Hicret edeceği yer Kudüs'tür.

18- Sakalı bol ve sık olacaktır.

19- Gözü sürmeli olacaktır.

20- Dişleri parlak olacaktır.

21- Yüzünde bir ben bulunacaktır.

22- Omzunda, Peygamber efendimizdeki nübüvvet mührü bulunacaktır.

23- Peygamber efendimizin bayrağıyla çıkacaktır. O bayrak, dikilmemiştir, siyah ve dört köşelidir. Peygamberimizin vefatından sonra hiç açılmamış olup ancak Hz. Mehdi tarafından açılacaktır.

24- Allah (C.C) onu 3 bin meleklerle destekleyecektir. O melekler, Hz. Mehdi'ye muhalefet edenin yüzüne ve arkasına vuracaktır.

25- Yaşı 30 ile 40 arasında olduğu halde gönderilecektir.

26- Esmer ve orta boylu olacaktır.

27- Haşimi'dir, hilafeti Hz. İsa'ya devredecektir.

28- Ondan önce bir fitne olacak, Hz. Ali'nin soyundan bir adam çıkacak ve etrafına geniş bir cemaat toplanacaktır. Bu insan, Allah'ın dinine zerre kadar muhalefet etmeyecektir. Sonunda ölecek veya öldürülecektir. Bilahare de Mehdi zuhur edecektir.

29- İnsanlar birlikte hacca gidecek ve hep beraber Hz. Mehdi'yi arayacaklar. Bu arada kabileler arasında, ayakları kanlar içinde bırakacak kadar büyük savaşlar olur, sonra da bir hayra iltica ederler. Hz. Mehdi'yi yüzü Kabe'ye dayanmış, ağlar bir halde bulacaklardır. İnsanlar o zaman **"Gel sana biat edelim"** dediklerinde, O, **"Size yazıklar olsun, ne kadar sözünüzden dönüyor, ne çok kan döküyorsunuz"** diyecek ve istemediği halde biatları kabul edecektir. **"Siz ona yetişerseniz, biat ediniz, çünkü o yerde ve gökte Mehdi'nizdir"** buyurulmuştur.

30- Şam ehlinden, Bedir savaşçıları adedince insan yanına gidecek ve Hz. Mehdi'yi Mekke'den çıkararak Safa'daki bir evde, kendisi istemediği halde ona biat edilecektir. Daha sonra Hz. Mehdi, onlara 2 rekat namaz kıldırarak ve Makam'ın yanında minbere çıkacaktır.

31- Rükun ve Makam arasında kendisine biat edilecektir. Hz. Mehdi, o kadar merhametli olacaktır ki, zamanında ne bir kimse uykusundan uyandırılacak, ne de bir kimsenin burnu kanayacaktır.

32- Resulullah Efendimizin bayrağıyla çıkacaktır.

33- Mekke'deki hazineleri, malları ve silahları Allah yolunda tak-

sim edecektir. Hz. Ömer kendi zamanındaki ganimet mallarını biriktirirken, Hz. Ali'ye **"Bu malları taksim mi edeyim, yoksa gömeyim mi?"** diye sormuş, ve ondan **"Bu hazineyi Mehdi geldiğinde, O taksim edecektir"** cevabını almıştır. Bu rivayete karşı çıkan Ahmet ve Ebu Davud'un naklettikleri bir hadiste ise, Resulullah efendimiz **"Sizi terk ettikleri gibi siz de Habeşileri terk ediniz, zira Kabe'nin hazinesini Habeşli Züssevikateyn çıkaracaktır"** buyurmuştur. Bu iki rivayet aslında birbirine zıt olmayıp arasında ce'm mümkündür, belki Kabe'nin iki hazinesi vardır, birini de Mehdi çıkaracaktır.

34- Onun zamanında yeryüzü içindeki hazineleri dışarıya fırlatacaktır.

35- Bu madde ana metinde bulunmayıp, herhalde atlanmış olması gerekir.

36- Hz. Mehdi, uçan bir kuşa işaret ettiğinde kuş hemen bu emirle yere düşecek, kuru bir ağacı diktiğinde de ağaç hemen yeşillenip yapraklanacaktır.

37- Rum kaleleri ve Rumistan'ı tekbirlerle fethedecektir.

38- Onun zamanında, kurtla koyun bir arada oynayacak, yılanlar çocuklara bir zarar vermeyecektir. İnsan bir avuç tohum atacak, 700 avuç hasatedecektir. Riya, riba, zina, içki kalmayacak, ömürler uzayacak ve emanet zayi olmayacaktır. Kötüler helak olacak, Peygamber Efendimize buğzedecek kimse kalmayacaktır. (Bütün

bunlar, Hatime bölümünde de izah edileceği gibi, Hz. İsa'nın nüzulundan sonra olacaktır.)

39- Hz. Mehdi, hiçbir bid'atı bırakmayacak ve bütün sünnet-i seniyye'yi ihya edecektir. Konstantiniyye, Çin ve Deylem dağlarını fethedecek ve bu durum 7 yıl devam edecektir. Ancak onun her senesi, sizin 20 senenize bedel olacaktır. Sonra Allahü Teala dileğini yapacaktır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

(Bu bölümde Tabiin ve Tebe-i tabiinden gelen Mehdi hakkındaki rivayetler anlatılacaktır.)

Mütercimnin Notu:

-Tabiin : Sahabe'yi gören

-Tebe-i Tabii: Sahabe'yi göreni gören

1- Onun ismiyle semadan nida olunacak ve hiç kimse onun mehdiliğini inkar edemeyecektir.

2- O, güneşten bir alamet belirinceye kadar gelmeyecektir.

3- Mehdi için 2 alamet vardır ki, Allah (C.C), kainatı yarattığından beri bunlar vaki olmamıştır. Bunun birincisi, Ramazan'ın birinci gecesi ayın, ikincisi ortasında güneşin tutulmasıdır.

4- Mehdi'den önce Beni Abbas için siyah bayraklar çıkacak, sonra Horasan'dan, başlarında Şuayb b. Salih Temimi'nin bulunacağı, sarıkları siyah, cübbeleri beyaz bir ordu toplanacak ve bu ordu, Süfyan'ın ordusunu hezimete uğratacaktır. Bilahare Kudüs'e inecekler ve Hz. Mehdi için saltanat hazırlayacaklardır. Bu ordunun çıkması ile, halifeliliği Mehdi'nin teslim alması arasında geçen zaman 72 aydır.

5- Onun kumandanları, insanların en hayırlısıdır. Onun yardımcıları, Yemen ve Şam ehlinde olacaktır. Önlerinde Cebrail (A.S), arkalarında Mikail (A.S) bulunacaktır. Yeryüzü emniyetle dola-
caktır ve hatta birkaç kadın, yanlarında hiç erkek olmaksızın, rahatlıkla hacca gidebileceklerdir.

6- Peygamberlere dair olan kitaplarda, "Mehdi'nin işi zulüm ve kötülük değildir" şeklinde işaret edilmiştir.

7- Kuzey illerine bir bayrak dikecek onları, hezimete uğrattıktan sonra, ellerindeki esir ve ganimetleri alarak Şam'a geçecek, burayı da fethettikten sonra, köleleri bedellerini ödeyerek sahiplerinden alacak ve azat edecektir.

8- Mehdi, insanlar arasında 39 sene kalacaktır. Onun zamanında, büyükler "**keşke ben küçük olsaydım**", küçükler de "**keşke ben büyük olsaydım**" diyeceklerdir,

9- Hz. Mehdi, 40 sene baki kalacaktır.

10- Mehdi'nin hayatı 7 veya 8 ya da 9 yıl olacaktır. Bu üç görüşü şu şekilde birleştirmek mümkündür:

Hayat'ından kastedilen, görevlendirildiği andan başlayarak, hükmedeceği süre olabilir. Yoksa 7,8 veya 9 yıl yaşayacağı anlamına değildir.

"**30 sene'dir**" tabiri de belki onun hakimiyetinin en çok bu kadar süreceğine işaret içindir.

"**40 sene'dir**" diyenlerin görüşü de 30 yıl olacağını ifade edenlerle aynı şekilde yorumlanmalıdır.

11- Hz. Mehdi 14 sene yaşayacaktır. Bunun anlamı, özel bir yaşantı demektir ki, diğer rivayetlere bir zıtlık arz etmez. Mesela, Süleyman b. İsa'dan da işitildiğine göre, Mehdi, Kudüs'de 14 yıl kalacaktır.

12- 40 yıl kadar yaşadıktan sonra, yatağında Allah'ın rahmetine kavuşacaktır.

13- Onun yanına, büyük bir fitneden sonra kendilerine hükmetmesi için gidilecek ve ancak ölümle tehdit edildikten sonra başa geçmeye razı olacaktır. Ondandır insanlar arasında bir damla kan dökülmeyecektir.

14- Alimler, 1204 yılında yapılacak olan bir icma'da ahir zamanda bir mehdi'nin geleceği konusunda fikir birliği edeceklerdir.

15- Mehdi'nin bayraktarı, sakalı hafif, rengi sarı, küçük bir genç olacaktır. Dağlar ona karşı çıksa, onları aşacak ve Belye'ye kadar inecektir.

16- Ondan önce Şam ve Mısır melikleri öldürülecektir. Ve Şam ehli, Mısır'lı kabileleri esir alacaklardır. Doğudan siyah bayraklı bir adam, Şam sahibinden önce çıkacak ve Mehdi'nin itaatına girecektir.

17- Ondan önce, Afrika'da bir emir 12 yıl malik olacak, sonra Afrika'yı adaletle dolduran esmer bir adam; Mehdi'ye gelerek onun yanında savaşacaktır.

18- Ondan önce Horasan'da siyah bayraklar çıkacak ve Mehdi, Mekke'de zuhur ettikten sonra onun yanına gideceklerdir.

19- Onun alametlerinden birisi de, Beni Abasın değirmeninin dönmesidir. (Mütercimin notu: Bu bir teşbih olsa gerektir. Herhalde kastedilen, Beni Abbasın sözünün geçmeye başlaması olacaktır) Diğer bir alameti de, siyah bayraklı ordunun askerlerinin, atlarını Şam'daki zeytin ağaçlarına bağlamalarıdır. Diğer bir alameti de, **"ciğerleri yiyenlerin oğlu"** (zalim) olan Süfyan'ın Beni Abbas ve Beni Cafer'i mağlub etmesidir ve ardından Süfyan Şam minberine oturacak ve Berberi kavmi de Şam'a gelecektir.

20- Süfyan'ın ordusu, Horasan, Fars diyarı ve sonra Doğu'daki in-

sanlara ulaşır. Doğu insanları onlara karşı çıkararak, defalarca savaşır. Sonra da sağ avucunda ben olan bir Haşimi'ye biat ederler. Allahü Teala, ona bütün yolları ve işleri kolay kılacaktır. Bu Haşimi'nin Horasan ehlinde 5000 civarında bir ordusu vardır, başlarında da Şuayb b. Salih Temimi bulunur. Bu Haşimi'nin rengi sarı, sakalı hafiftir. Ordusuyla, dağlar karşı çıksa, aşır geçecektir. Süfyanla savaşacak, ancak büyük bir savaştan sonra mağlup düşecek ve Kümm'e'ye kaçacaktır. Bu Haşimi, Mehdi ile babadan kardeş olup, mehdi zahir olduktan sonra o da çıkacaktır. Bazıları, onun Hz. Mehdi'nin amca oğlu olduğunu söylemişlerdir. Şam'a geldiği duyulduğunda, ona Kudüs'te bir ev tahsis edilecektir.

21- Ordusunu Medine'ye gönderen Süfyan, "**Beni Haşimi'den kimi bulursanız, öldürürün**" emrini veriyor. Müslümanlar da Mehdi zahir olup toparlanana kadar dağlara kaçıyorlar.

22- Çıkışının bir alameti de Batı'dan bayrakların çıkması ve başlarında Kende kabilesinden total bir adamın bulunmasıdır.

23- Alametlerden birisi de, 200. senede bir Mehdi'nin çıkmasıdır. (Mütercimin notu: Bu Mehdi'den kastedilen, ahir zaman Mehdi'si gibi İslamı ihya eden bir şahsiyet olsa gerekir.)

24- Hz. Mehdi, beraberinde Peygamber Efendimizin bayrağı, gömleği ve birçok alametleri olduğu halde yatsı vaktinde Mekke'de ortaya çıkar. Nurludur ve yanında şahitleri vardır. Yatsı namazını kıldıktan sonra uzun bir hutbe irad edecek, ve insanları Allah ve Rasulüne itaat etmeye devam edecektir. Daha sonra Hicaz'ı fethedecek ve Beni Haşimi'lerin hayiste olanlarını kurtara-

kaktır. Bilahare O'nun yanına Küfe'den siyah bayraklı bir ordu gelir. Ondan sonra dünyayı fethetmek için bu orduyu çeşitli yerlere gönderecektir.

25- Süfyan, esir olarak ona getirilecek ve rahmet kapısında öldürülecektir. Ganimet ve serveti ise Şam caddelerinde dağıtılacaktır.

26- Mekke'deki batma olayını işittiği zaman, aralarında ebdalların bulunduğu 12 bin asker toplanacak ve Belye denilen yere varacaklar. Süfyan, ordusunun battığını öğrenince Mehdi'ye itaat etmeyi düşünür, ancak Kelp kabilesinin başkanları tarafından ayıplanır. Buna rağmen, gene de Mehdi'ye gelir ve itaat edeceğini söylediği için onun tarafından kabul edilir. Ancak bu kez itaat'tan vazgeçtiğini söyler ve Hz. Mehdi de onu öldürmeye karar verir. Daha sonra Hz. Mehdi, Kelp kabilesi ile savaşacak ve onları yok edecektir.

27- Hz. Mehdi, her dokuz kişiden yediyi çıkarmayacaktır.

28- Bu madde ana metinde bulunmayıp, herhalde atlanmış olması gerekir.

29- Hz. Mehdi, Allah'tan çok korkan birisi olacaktır. Aynen, kartal cinsinden, Nesir kuşunun kanatlarıyla titremesi gibi Allah'tan korkacaktır.

30- Hz. Mehdi'nin kaşları ince, araları açık ve gözlerinin siyahı büyük olacaktır. Şam minberinin üzerine oturup insanlara hitabe-

debilinceye kadar, Hicaz'dan gelmeyecektir. (Şam minberine oturduğu 18 yaşında olacağı söylenmişse de, bu görüş bilahare red-dolunmuştur.)

31- Mekke'deki batmadan sonra, Bedir ashabı adedince insanlar çıkacaktır. (Bu eşraflar itibarıyladır, yoksa ona tabi olanlar çoktur.) Onun ashaplarının reisleri, Berazi kabilelerinden olacak. O gün sema'dan gelen bir ses "**Biliniz ki, Allah'ın yeryüzündeki dostları, Mehdi'ye tabi olanlardır**" diyecekler.

32- Süfyan, Kufe'ye geldiğinde Mehdi'nin çıktığı haberi ona ulaşır. Bunun üzerine bir ordu gönderiyor. Ve bu ordu çölde batıyor, ancak biri Süfyan tarafıslı, diğeri Mehdi tarafıslı iki kişi sağ kalıyor. Bilahare Mehdi, Mekke'den Süfyan ise Kufe'den Şam'a yönelip gidiyorlar. Ancak Süfyan ondan önce Şam'a varıyor. Hz. Mehdi, ikinci bir ordu ile mektup göndererek, Süfyan'dan kendisine biat etmesini istiyor ve sonra Kudüs'e geçerek orada 3 yıl kalıyor. Bu arada Kelp kabilesine mensup birisi Kenane'den çıkarak Bensan'a kadar geliyor. Hz. Mehdi ise buraya bir ordu gönderecek bu kabileyi bozguna uğrattıyor. Ve sonra Süfyan esir olarak getiriliyor ve Safa tepesinde koyun gibi boğazlanıyor.

33- Hz. Mehdi, Tabut-u Sekine'yi Antakya mağarasından çıkarmaktadır.

34- Bu madde ana metinde bulunmayıp, herhalde atlanmış olması gerekir.

35- Yanında Hz. Peygamberin bayrağı bulunacaktır.

36- Bayrağın üzerinde "**Biat, Allah içindir**" yazılıdır.

37- Hz. Mehdi, işlerinde çok disiplinli, cömert ve fakirlere karşı çok merhametli olacaktır.

38- Dünya'da ismi geçecek bir halife kalmayınca kadar çıkmayacaktır.

39- Ondan önce, bir Haşimi malik olacak, ve Emevi'lerden az sayıda insan kalacaktır.

Daha sonra ise her bir adam başına 2 kişiyi öldürerek, kadınlardan başka kimseyi sağ bırakmayan bir Emevi çıkacak, bilahare de Hz. Mehdi zuhur edecektir.

40- Çok yaygın ve sona ermesi mümkün görülmeyen bir fitne çıkacak, ve bu fitne, semadan 3 kez "**Emir, mehdi'dir, gerçek O'dur**" şeklindeki nida'ya kadar sürecektir.

41- Sema'dan bir münadi çıkacak ve "**Hak, ali-Muhammed'indir**", yerden de bir münadi çıkacak ve O da "**Hak, İsa'nın alindedir**" şeklinde sesleneceklerdir. Abbas (R.A) bu konuyla ilgili olarak "**Yerden gelen ses şeytandan, sema'dan gelen ses ise Allah'tandır**" buyurmuştur.

42- Semadan zuhur eden bir el ve "**Emiriniz Mehdi'dir**" şeklinde bir nida duyuluncaya kadar tefrika ve ihtilaflar devam edecektir.

43- Hz. Mehdi ile Süfyan karşı karşıya geldiğinde bir münadi

şöyle seslenecek : "**Allah'ın dostları Mehdi'nin arkadaşlarıdır.**"

44- O günün alameti: Sema'dan bir el uzanacak ve insanlar ona bakacak ve göreceklerdir.

45- O gelmeden önce, doğudan ışık veren bir kuyruklu yıldız görünecektir.

46- Ramazan'da iki defa ay tutulması olacaktır.

47- Hz. Mehdi'nin zamanında, adalet o kadar bol olacak ki, zorla alınan her mal sahibine geri verildiği gibi, bir insanın başkasına ait olup da, dışında kalmış bir şey bile sahibine iade edilecektir.

48- Taberiye adasındaki Tabut-u Sekine, ortaya çıkarılacaktır. Tabut getirilip Beytül Mukaddes'te ona teslim edildikten sonra açılacak ve bunu görenlerin çoğu, pek azı haricinde müslüman olacaktır.

49- İnsanlar 95. seneye kadar malik olacak, yani işler iyi gidecek, 97 veya 99 senede mülkleri zail olacak ve nihayet 200 senede bir mehdi gelecektir. (Mütercimim notu: Bunu izah için 23. madde'ye bak)

50- İnsanlar oldukça hayırla, yaşantıları gayet rahat olacaktır. Beni Abbas'ın önderliği kaybolmayacak, sonra fitneler başlayacak, nihayet Mehdi çıkacaktır.

51- Kurduğu ilk orduyu, bekletmeden hemen cihada gönderecektir.

52- Deccal, Müslümanları Beytül Mukaddes'te mahsur bırakacaktır. Müminler burada, öyle bir açıklıkla karşı karşıya gelecekler ki, para keselerini bile yemek zorunda kalacaklar. Bu sırada, gecenin karanlığı içinden bir ses işitecekler ve bu sesin tok bir adama ait olduğunu birbirlerine söylerlerken İsa b. Meryem'i karşılarında göreceklerdir. Hz. Mehdi onu Müslümanlara takdim ettikten sonra namazı kıldırarak, bilahare önderliği Hz. İsa'ya verecektir.

53- Hz. Mehdi, Avta bölgesinde Hars olarak isimlendirilen bir köy batana kadar çıkmayacaktır.

54- Sema'dan bir ses, onu ismiyle çağırarak ve Doğu'da Batı'da hatta uykuda olan bile bu sesi duyacak ve uyanacaktır.

55- Konstantiniyye'nin fethi sırasında, sabah namazı için abdest alırken bir bayrak dikecek, deniz ikiye ayrılarak su kendiliğinden uzaklaşacak ve açılan yolu takibeden Hz. Mehdi, karşı kıyıya geçecektir. Sonra bir bayrak daha dikecek ve diyecek ki **"Ey insanlar, ibret alınız. Deniz, Beni İsrail'e nasıl yol verdiyse, bize de öylece yol verdi"** Ondan sonra, hepsi, tekrar tekrar tekbir getirecek ve 12 tekbirle, şehrin 12 burcu da düşecektir.

56- Kudüs'ü fethedecek olan Hz. Mehdi, Hindistan'ı da fethedecek olan bir ordu gönderecektir. Buradaki hazineleri alıp, onları Beytül Mukaddes'e dahil edecektir. Hint liderleri de zincirlere bağlı bir halde ona getirilecektir. Hz. Mehdi, Doğu-Batı arasındaki her yeri fethedecektir.

HATİME

(Bu bölüm'de muhtelif nakiller anlatılacaktır)

Birincisi: İbni Sirinden gelen bir riveyette, "**Hız. Mehdi, Ebu Bekir (R.A) ve Ömer (R.A)'dan daha hayırlıdır, belki de bazı peygamberlerden bile efdaldır**" deniliyor. Yine İbni Sirin sahih bir nakilde "Ebu Bekir (R.A), ondan daha faziletli değildir" demektedir. Bu ikinci rivayet, anlam olarak birinciden daha hafif gibi gözüküyorsa da, yine de tev'ili gerektirir. Zira bu husustaki sarıh hadisler ve icma'ya göre, Ebubekir (R.A) ve Ömer (R.A), ondan daha hayırlıdır. Belki de bütün sahabe-i kiram ondan daha efdaldır. Ancak İbni Abdül Birr, buna muhalefet etmiş ve "**Hız. Mehdi, dört halife hariç diğer sahabe'den üstündür**" demiştir. Peygamberimizin sahabeye söylediğı ve "**Ahir zamanda bir müminin sevabı, sizden 50 kişinin sevabına denk olacaktır**" şeklindeki ifadesi de, yukarıdaki hadis gibi tev'ili gerektirir. Çünkü, Hız. Mehdi'nin üstünlüğü, onun devrindeki fitnelerin sahabe zamanına göre daha şiddetli olmasından ve Hız. Mehdi'nin Deccal ve Rum'larla olan mücadelesinden ileri gelmektedir ki, üstünlüğünün sırrı buradadır. Ancak diğer özellikleri ile birlikte düşünülürse, sahabenin efdaliyeti tartışılmaz. Zira, bazı özellikler vardır ki, faziletçe daha aşağıda bulunanda görülebilir, fakat daha üstün olanda bulunmayabilir. Yine, Hız. Mehdi'nin zamanında gerçek müminlere bol bol nimet verilecek fakat kötülerde mahrum bırakılmayacaktır.

Netice olarak, sevap ve derece bakımından sahabenin mutlak manada Hız. Mehdi'den daha faziletli olduğu kesindir.

İbni Sirin'in "**Bazı Peygamberlerden de efdaldır**" sözünden kastı, Hız. Mehdi'nin İsa (A.S)'ya imamlık yapması münasebetiyle olması gerekir. Malum olduğu üzere imam, ona tabi olanlardan daha faziletlidir. Ama aslında, bu fazilet, Peygamber

efendimize nispetendir, zira onun İsa (A.S)'ya imamlık yapması, Hz. İsa'nın Peygamber Efendimizin şeriatıyla amel edeceğine işarettir.

İkincisi: Velid b. Müslim'den, o da bir başkasından nakletmiştir ki, Mehdi'ler 3 tanedir:

- **Mehdiyyül Hayr** : Bu, Ömer bin Abdülaziz'dir.
- **Mehdiyyüddem** : O, kanları dindiren hakiki mehdi'dir.
- **Mehdiyyüddin** : Hz. İsa'dır. (A.S)

Süleyman b. İsa'dan gelen bir rivayette **"Bana ulaşan bir habere göre, Hz. Mehdi 14 sene Kudüs'te kalacak, ardından ölecek ve Mansur'a tabi olanlardan birisi gelecek, O da Kudüs'te 21 sene kaldıktan sonra öldürülecek, yerine Mevla adında birisi geçecek, 3 sene sonra O da öldürülecek ve bilahare Haşimülmehdi gelip 3 sene 4 ay 10 gün kalacak"** denilmiştir.

Kab b. Mehdi'den gelen bir haberde **"Kahtani adında ve Yemenli olan bir halife gelecek, Hz. Mehdi'nin yolunda gidecek, Rum beldelerini fethederek ganimetlerini alacaktır"** deniliyor.

Yine O'ndan rivayet olunur ki, **"Bunun arkasından, halifenin ehli beytinden birisi gelecek, şerri hayrından fazla olacak ve az bir süre kaldıktan sonra kendi ehlinde birisi tarafından öldürülecektir."**

Kab'dan gelen bir başka rivayette de **"Mahzum kabilesine mensup birisi başa geçecek, daha sonra Mevla gelecek sonra da karşı geleni yok eden, uzun boylu, çok kuvvetli, geniş omuzlu bir arabi başa geçecek ve Beytül Mukaddes'e geldikten sonra ölecektir. Daha sonra ise, iyileri öldüren zalim bir Mısır'lı hükmedecek ve nihayet Mehdi'nin yolunda giden Kahtan soyundan birisi gelecektir."**

Zehri'den gelen bir rivayette ise **"Mehdi'den sonra İns ve Cin'in bile biat edeceği Mahzum kabilecine mensup birisi gelecektir. Sonra hicret edecek, ve onu tanımayacaklar 3 defa kendisine biat için çağrı yapacak, sonra ise Mansur'a biat edilecektir"** denilmektedir.

Abdullah b. Ömer ise bir naklinde şöyle ifade etmektedir: **"Zalimlerden sonra Hz. Mehdi gelecek, sonra sırasıyla Mansur, Selam ve Emirülgadap olacaktır".**

Yine Abdullah b. Ömer **"Mehdi'den sonra 3 emir gelecektir. Hepsi de salih insanlardır. Biri Cabir, sonra Müfferrec sonra da Zülgadap'dır. Bunlar 40 yıl kaldıktan sonra artık dünyada hayır kalmayacaktır"** naklinde bulunmaktadır.

Ertah'tan gelen bir rivayette de **"Hz. Mehdi Kudüs'e inecek, ve millet onun ehlinden gelenlerle uzun bir müddet yaşayacaktır. Ondan sonra zalimler görünecek ve Beni Abbas rahmetle aranacaktır."** denilmektedir.

Ertah'tan gelen bir başka nakil ise şöyledir: "**Mehdi 40 sene yaşayacak, öldükten sonra Kahtani gelecek ve Mehdi'nin izinde işleri yürütecektir. 20 yıl yaşadıktan sonra öldürülecek sonra da asıl Mehdi gelecek, Kayser şehrini fethedecek ve Peygamberimizin son halifesi olacaktır. Sonra Deccal çıkacak ve Hz. İsa da o zaman nüzul edecektir.**"

İbni Münavi, kitabında şöyle anlatıyor: "**Süfyanlar 3 tane-dir, Mehdi'ler de 3 tür. 1. Süfyan için 1. Mehdi, 2. Süfyan için 2. Mehdi, 3. Süfyan için de 3. Mehdi gelecektir.**"

Görüldüğü gibi, bu konularla ilgili birbirine zıt muhtelif nakiller gelmiş ve değişik ihtilaflara yol açmıştır. Mehdi'den sonra kaç kişinin geleceği ve bunların kimler olacağı konusu tartışılmıştır. Ancak hadislerle de sabit ve kesin olan işaretlere göre, üzerinde itikad etmemiz gereken nokta şudur ki, asıl Mehdi, Deccal'a karşı, Hz. İsa' yardımcı olarak gelecek olan Mehdi'dir. Zira, ondan önceki mehdiler hakkında herhangi bir hadis bulunmamaktadır. Mehdi'den sonra gelecek olanlar da salih kimselerdir, ancak mehdi gibi değildirler. Hakikatde en son mehdi O'dur.

Üçüncüsü: Hz. Mehdi'nin çıkışı, kesinlikle İsa (A.S)'nın nüzulundan önce olacaktır. Bazıları ise "Hz. İsa'nın nüzulundan sonra olacaktır" demişlerdir. Ancak bu doğru değildir ve hadisler bu iddia'yı reddettiği için nazarı itibara alınamaz.

Hz. İsa'nın nüzulünün Beytül Mukaddes'e olacağını bildiren rivayetlerle Deccal hakkındaki şu rivayet, birbirini teyit et-

mektedir. Şöyle ki: "Müminler o gün sayıları az, fakat başlarında salih bir insan olduğu halde, Beytül Mukaddes'te bulunacaklardır. Deccal onları muhasara altına alacak. Tam sabah namazına girildiği bir anda Hz. İsa nüzul edecek, imam onu tanıyarak cemaate takdim edecek, Hz. İsa ona **"Namazı kıldır, çünkü kamet senin için getirilmiştir"** diyecek ve onun arkasında namaz kılacaktır. O zaman Hz. İsa, "Kapıları açınız" diyecek ve kapılar açıldığında Deccal onu görecektir. Deccalın yanında başlarında miğferiyle, zırhlı, İsfahan yahudilerinden ibaret 70 bin kişilik bir ordu bulunacaktır. İsa (A.S) ona baktığında, Deccal tuzun suda erimesi gibi eriyecek ve sırtını çevirip kaçacaktır. Takip eden Hz. İsa, Lud kapısında onu yakalayarak öldürecek ve Deccal'ın ordusu olan Yahudiler de çok şiddetli bir savaş sonunda yok edileceklerdir.

Ancak, bu rivayete zıt başka bir rivayette ise şöyle denilmektedir: **"Müslümanlar Beytül Mukaddes'de muhasara altında iken, Hz. İsa sabah namazı sıralarında Şam'ın doğusundaki Beyaz Minare (Minaretül Beyda) üzerine nüzül eder"**. Bu minare, bugün halen mevcuttur. Şafii ulemasından İmam Nevevi de **"Hz. İsa, iki elini iki meleğin kanatları üzerine koymuş bir halde inecektir ve Lud kapısında Deccal'a yetiştirerek onu öldürecektir"** demektedir.

Habis El Hadrami'nin naklettiğine göre de **"Hz. İsa, Şam'ın Doğu kapısında bulunan Beyaz Minare'ye inecektir. Sonra mescide gelecek ve minberin yanına oturacaktır. Müslümanlar, Hristiyanlar, Yahudiler hepsi de camiye gelerek Hz.**

İsa'nın etrafında toplanacaklar ve hepsi de Hz. İsa'nın kendileriyle birlikte olacağı ümidini taşıyacaklar. Bu topluluk, iğne atsan yere düşmez şeklinde geniş bir kalabalık oluşturacak ve müslümanlar müezzinleriyle, yahudiler borazancılarıyla, hristiyanlar da çancılarıyla beraber bulunacaklardır. Burada kur'a çekilecek ve hangisi kazanırsa onun dediği olacaktır. Çekilen kur'ayı müslümanların kazanması üzerine yahudiler ve hristiyanlar oradan uzaklaşacaklar. Sonra Hz. İsa, Şam ehliyle birlikte Beytül Mukaddes'de Deccal'ı arayacak, ancak kapıları kapalı bulacaktır. Hz. İsa, kapıların açılmasını emredecek ve kapıların açılmasıyla beraber Deccal kaçacak, ancak Hz. İsa, onu Lud kapısında yakalayarak öldürecektir", "Hz. İsa, 30 veya 40 sene kadar yeryüzünde kaldıktan sonra Yec'uc Mec'uc da onun eliyle yok edilecek. Toprak tekrar eski bereketine kavuşacak, yılanlar çocuklarla, inekler aslanlarla geçinebilecek. Sonra Allah (C.C) güzel kokulu bir rüzgar göndererek, bununla müminlerin ruhlarını alacak ve geriye şerli insanlar kalacaktır. Sonra da kıyamet kopar".

Hz. İsa'da pekçok özellik bulunmaktadır: **Mesela** : Ne kadar uzakta olarsa olsun bir kafiri görse, o kafir hemen ölecektir. Haçları kıracaktır. Domuz ve maymunları öldürecek (*) , geriye sadece İslam dinini bırakacaktır. Zamanında, Allah'tan başkasına ibadet edilmeyecek, cizye ve sadaka kalmayacak çünkü her şey bereketlenecek, hazineler çıkarılacak ve mala rağbet olmayacaktır. Kıyametin yaklaştığını herkes yakinen hissedecektir. Sebepleri ortadan kaldıracağı için cimrilik, buğz ve kötü şeyler bulunmayacaktır. Zehirli hayvanların zehiri yokolacak, arz sela-

metle dolacak, savaş olmayacak, herkes eşit olup hiçbir saltanat bırakılmayacaktır. Arzın nebatatı, aynen Hz. Adem (A.S) devrindeki gibi bereketli olacak, ipek kurdu üzüm salkımının üzerine konacak ve doycak, savaş olmadığı için atlar ucuzlayacak ve her tarafta yemek kazanları kaynayarak misli görülmemiş bir bolluk yaşanacaktır.

İmam Nevevi "**Hz. İsa, ümmeti Muhammed'e Peygamber olarak değil, Şeriat-ı Muhammediyyeyi tatbik etmek için gelecektir**" demektedir. Bazısı da "**Hz. İsa nüzül etmeden önce Ümmeti Muhammed'in muhtaç olduğu ve bilmediği Şeriat-ı Muhammediyye'ye ait hususları önceden semada öğrenecektir**" demişlerdir.

Hz. İsa, yeryüzünde iken evlenecek ve bir çocuğu olacaktır. Ölünce, müslümanlar onun namazını kıldıktan sonra Ravza-i Mutahhare'ye defnedileceklerdir. Dünyada kalış süresi 40 yıldır, bir rivayette ise 7 yıldır. Ancak sema'ya çıkışının 33 yaş olduğu dikkate alınırsa, bu iki rivayetin cem'i mümkündür. Zayıf bir nakilde ise bu süre 45 yıl olarak geçmektedir.

Dördüncüsü : Deccal'in Hz. Mehdi zamanında ortaya çıkması, Hz. Mehdi'nin alametlerindendir. Bu bakımdan, Deccalla ilgili bilgilerin de anlatılması gerekmektedir:

Beyhaki Şeyhi Hakim'den gelen rivayette şöyle deniliyor:

(*) Mütercimim Notu:

Buradaki domuz ve maymun kelimesiyle, Peygamberimizin büyük bir mucizesi ortaya çıkmaktadır. Zira domuz, hristiyanlığın bir sembolüdür. Ve bu şekilde kabul edilegelmiştir. Maymun ise, dinsizliğin temeli olan Darwin'in evrim teorisinin ana hareket noktasıdır. Bu kadar hayvan dururken "**Maymun ve Domuz**" olarak işaret edilmesinin mucize'den başka nasıl izahı olabilir?

"Kıyamet alametlerinin ilki Deccal'ın çıkması, sonra İsa (A.S)'nın gökten inmesi, sonra Yec'uc Mec'uc, sonra Dabbet-ül Arz, sonra da güneşin batıdan doğmasıdır."

Deccal'ın çıkması, Dabbet-ül Arz ve güneşin batıdan doğmasına Allahü teala'nın buyurduğu şu ayet-i kerime'de işaret edilmektedir: (En'am Sure'si ayet 158) **"(Mekke'liler), Kur'an ve Peygamberi tekzip ettikten sonra ancak şunu gözetliyorlar: Kendilerine azab edecek melekler gelsin, yahut Rabbinin azabı gelsin. Rabbinin bazı (kıyamet) alametleri gelsin. Rabbinin (kıyamet) alametlerinden biri geldiği gün, evvelce iman etmemiş veya imanında bir hayır kazanmamış olan kimseye, o gün imana gelmek hiçbir fayda vermez. Ey Resulüm, de ki; (Siz o alametlerin gemlisini) gözetleyip bekleyin, biz de gözetleyip bekliyoruz"**

Hz. İsa'nın nüzulünü ifade ayet de şudur: (Zuhruf sure'si ayet 61) **Gerçekten O (İsa'nın nüzülü), kıyamet için (yaklaştığını bildiren) bir beyandır, alamettir. Onun için sakın o kıyametin geleceğinde şüphe etmeyin de benim şariatıma tabi olun. İşte bu biricik doğru yoldur.**

Yec'uc Mec'uc ve Dabbetül Arz'a ise, bir değil, birkaç ayeti kerimede işaret vardır.

İmam Nevevi ve diğer bazı alimler diyor ki: **"Selefler, çocuklarına Deccalla ilgili hadisleri öğrenip muhafaza etmelerini telkin etmişler ve kalplerinde sabit kalmasını temin**

etmeye çalışmışlardır. İnsanlar da birbirlerine bunları naklede ede bu hadisler, günümüze kadar sıhhatli olarak gelebilmiştir"

Peygamber Efendimiz bir hadisinde "**Hız. Adem'le kıyamet arasında yaratılmış ve büyük fitne, Deccal'ın fitnesidir**" buyurmuştur.

Diğer bir rivayette de "**Allah (C.C), Adem'i yarattığından itibaren, Deccal'ın fitnesinden daha büyük bir fitne olmamıştır**" denilmektedir.

Allah'ın Hz. Nuh'tan sonra gelen her peygamberi, ümmetini Deccal ile korkutmuş ve onun Horasan veya İsfahan tarafından çıkacağına işaret etmişlerdir.

Hız. Mehdi, Konstantiniyye'yi fethederken, Deccal Şam ve Irak arasında bulunuyor. Önce "**kurtarıcı**" olduğunu iddia ediyor ve bu dönemde gerek kafirler, gerekse de müminler ona tabi oluyorlar. Ancak sonra bir gözü kör oluyor ve iki gözü arasında "**kafir**" yazısı çıkıyor, öyle ki, okuma yazması olmayan her mümin bile onu okuyabiliyor. Bunun üzerine müminler onu terk ediyorlar. O, daha sonra, "**nübüvvetini**", ve nihayet "**uluhiyetini**" iddia ediyor. Deccalın sağ gözü kördür, yani nursuzdur. Başka bir rivayette ise bu sol şeklindedir. Başka bir rivayette de gözü dümdüz olup, üzerinde tırnak kemiği gibi bir kemiğin bulunduğu bahsedilmektedir. Deccalın gözünün kör olmasından kastedilen "**ayıplıdır**" anlamıdır. İki gözü arasında kafir diye

yazmaktadır ki, okuma bilen bilmeyen her mümin bile onu okuyabilecektir. Deccal'ın beraberinde cennet diye gösterdiği aslında cehennem, cehennem diye gösterdiği de aslında cennettir. Kehf suresinin başındaki ayetleri okuyanlar, onun şerrinden muhafaza edileceklerdir. Deccalın, temiz su olarak gösterdiği de aslında necistir. Onun fitnelerinden birisi de şudur: Bir arabi'ye "**Ben senin ananı babanı şu anda göstersem, bana inanır mısın?**" dili soracak, "**Evet**" cevabını alınca da şeytanlar arabi'ye anası babası şeklinde görünecek ve "**Ey oğul**" diyecekler, "**Bu senin rabbindir, ona tabi ol**".

Yine Deccal, bir neferi iki parçaya bölüyor ve "**Bakın, onu dirilteceğim**" diyor ve nefer diriliyor. Bunu gören kafirler onu gerçekten rab zannediyorlar.

Sonra Allah (C.C), Hızır aleyhisselam'ı gönderiyor. Hz. Hızır ona "**Sen Allah'ın düşmanı olan Deccalsın**" diyor ve onu öldürmeye çalışıyor, fakat başaramıyor.

Deccal semaya emrederek yağmur yağdırıyor, arza emrederek bitkiler çıkartıyor, kuru nehirlerle emrederek onlarda sular akıttırıyor... Yağmura emrederek onu durduruyor, otlara emrediyor, kurutuyor, Rab dağıyla Tur dağına emrediyor ve onları tokuşturuyor... Rüzgara emrediyor, deniz fırtınasına emrediyor, onlar da bulut oluyorlar. Günde 3 defa denize giriyor, dibini bulamıyor... Deccal'ın bir eli diğerinden daha uzundur, bu uzun elini denizin en dibine daldırıyor ve içindeki balıkları çıkartıyor... Kendisini yalanlayan bir kavmin arasına giriyor ve onların bütün hayvanla-

rını helak ediyor. O kavim tasdik edince de hemen semaya emre-derek yağmur yağdırıyor, hayvanların sütlerini bollaştırıyor. İçinde hazine olan yerlere giriyor, "**Hazinenizi çıkarın**" dedi-ğinde, balarılarının beylerini takibetmesi gibi hazineler ona tabi oluyorlar...

Deccal'ın bir eşiği bulunuyor ki, bu eşiğin iki kulağı ara-sındaki mesafe 40 ziradır(*). Bu eşiğin altında 70 bin Yahudi göl-gelenebilecektir.

Deccal 3 defa öylesine bağırarak ki, Doğu'dan Batı'ya bu ses her taraftan duyulacak...

Mekke, Medine, Beytül Mukaddes ve Mescid-i Tur hariç, her tarafı gezecektir. Bu bilgi, başka bir rivayette de "**Şam ve Askalan hariç**" şeklinde geçmektedir. Allahü Teala mü-minlerin bu fitne ve musibetlerden Şam'da, Deccal'dan Beytül Mukaddes'te, Yec'uc Mec'uc'dan da Tur-i Sina'da muhafaza ede-cektir.

Bir hadis'de "**Deccal yeryüzünde 40 gün dura-cak, 1. günü 1 sene, 2. günü 1 ay, 3. günü bir hafta, diğer gün-leri de sizin normal günleriniz gibi olacaktır**" buyurulmuştur. Bunun üzerine Peygamberimize "**Bir sene gibi uzun olan o günde, bize bir günün namazı kafi gelir mi?**" diye sorulmuş, Resulullah (S.A)'da "**Hayır, siz o uzun günde, ondan önceki günlerinizdeki her namaz vakti kadar zamanı, takdir edin**" cevabını vermiştir.

İbni Mace'den gelen bir rivayette de **"Deccal'ın son günleri o kadar kısa olur ki, sizden biriniz Medine kapısından çıkıp, tepesine varıncaya kadar, akşam olacaktır"** denilmiştir. Peygamberimize **"Ya Resulullah, o kısa günlerde nasıl namaz kılacağız"** şeklinde sorulduğunda da **"O uzun günlerde takdir ettiğiniz gibi takdir edeceksiniz"** cevabı alınmıştır. Deccalin yeryüzündeki süratinin nasıl olacağı da sorulmuş ve Peygamberimiz **"Rüzgarın yöneltip sevkettiği yağmur gibidir"** cevabını vermiştir.

Deccal'dan önce 3 yıl kıtlık görülecek, tırnaklı hiçbir hayvan kalmayıp helak olacaktır. Denildi ki **"Ya Resulullah, o zaman insanlar nasıl yaşayacaklar?"** Peygamberimiz de şöyle buyurdu: **"Tekbir (Allahüekber), tesbih (Sübhanallah), tehlil (La ilahe illallah) ve tahmid (Elhamdülillah) iledir."** Yani, aynen Peygamber efendimiz devrindeki gibi...

Deccal'ın birçok sıfatlarını taşımış olan İbni Sayyad Deccal değildir. Ancak, O da bir fitne idi ve Allah (C.C) onunla müminleri imtihan etti. Aynen Hz. Musa zamanındaki **"buzagı"** örneği gibi... Ancak Allah (C.C), Ümmet-i Muhammed'i onun şerrinden muhafaza etti.

İbni Ömer'in sözünü delil olarak veren İbni Cabir yemin ederek diyor ki **"Hz. Ömer, İbni Sayyad Deccal'dır demiş ve**

(*) Mütercimim Notu:

1 Zira = Kolun dirsek - parmaklar arası uzunluğu.

Peygamberimiz onun bu sözünü inkar etmemiştir". Ancak, Peygamber Efendimizin bu sözle ilgili bir tasdiki de bulunmadığı için, yalnız başına bunu bir delil olarak ele almak mümkün değildir. Nitekim, Allah (C.C)'da onun Deccal olmadığını haber vermiştir.

Beşincisi : Yec'uc ve Mec'uc'un çıkması Deccal'dan sonra olacaktır. Yec'uc Mec'uc, Adem ile Havva'nın evlatlarındandır, ancak merfu bir hadise(*) göre ise, Nuh (A.S)'ın zürriyetindendir. Fakat Selef'ten bunun aksi söylenmiştir. İmam Nevevi ise Selef'e itiraz ederek, **"Yec'uc Mec'uc ulemanın çoğuna göre Nuh (A.S)'ın zürriyetindendir"** demiştir. Rivayet edildi ki, **"Hz. Nuh bir gün uyuduğunda, ihtilam olur ve nutfe'si (men'i) toprağa karışır ve Yec'uc Mec'uc, işte bu karışımdan yaratılmıştır."** Ancak bu görüşe de itiraz edilmiş ve Peygamberlerin ihtilam olmadığı söylenmiştir. Bunun da aksini savunanlar olmuş ve Peygamberlerin, rüya'da cim'a etmeden ihtilam olabilecekleri ifade edilmiştir.

Bir hadiste Yec'uc'un bir ümmet, Mec'uc'un ayrı bir ümmet olduğu ifade edilmektedir. Onların her birisi 400 bin'er bir topluluk olup, yine her birisi, soyundan 1000 kişi görmeden ölmezler. Hepsi de silah taşıyabilir ve çiftleşebilirler. Boyları ortalama bir karış olup, en uzunları 3 karış kadardır. Ok ve mızraklarıyla 7 yıl Müslümanlara eziyet ediyorlar. Hz. İsa, kimsenin onlarla baş edemediğini görünce, Müslümanları Tur dağına çıkarıyor. Yec'uc Mec'uc, Taberiye denizini geçiyor ve onun suyunu içerek kurutuyorlar. Daha sonra **"Biz, yeryüzündeki bütün canlıları öldürdük, şimdi de sema'dakileri öldüreceğiz"** diyerek bir dağa

çıkıyorlar ve oklarını göğe doğru fırlatıyorlar. Bu oklar, kanlı olarak geriye dönüyor. Daha sonra da Hz. İsa (A.S) ve müminleri muhasara altına alıyorlar. Burada, öylesine bir kıtlık oluyor ki, bir öküz başı veya kurutulmuş bir çökelek parçası onlar için yüz dinar'dan daha hayırlı oluyor. Ve Müslümanlar bu beladan kurtulabilmek için Allah'a (C.C) yalvarıp yakarırılar. Nihayet Allah (C.C), Yec'uc Mec'uc'un boynuna onları öldüren kurt'lar musallat eder ve bir sabah, hepsi de helak olurlar. Bunun üzerine yeryüzüne inan Hz. İsa ve Müslümanlar, Yec'uc Mec'uc'un leşlerinin kirletmediği bir karış toprağın bile bulunmadığını görerek, tekrar Allah'a (C.C) yalvarıp yakarırılar. Ve Allah (C.C), bu leşleri temizleyen kuşlar gönderir ve daha sonra da yağmur'la yeryüzü yıkanıp tertemiz olur ve meyvalanıp bereketlenir.

Hz. İsa'nın vefatından sonra da Allah (C.C), güzel kokulu bir rüzgar gönderir ve her müslümanın koltuklarına giren bu rüzgar'la onların canını alarak, geriye yeryüzünün şerli insanlarını bırakır.

Bu arada, birçok ravi'nin de belirttiği gibi; Safa'daki bir kayadan Dabbet-ül Arz çıkar. Değişik rivayetlerde ise, Dabbet-ül Arz'ın çıkış olarak Merve, Cihad veya Müzdelife gecesinde Mekke arasındaki Tihame vadisi gibi yerler'de gösterilmiştir. Dabbet-ül Arzın çıkışında 3 safha bulunmaktadır. Zuhuru, önce Mekke'den duyulmaz, çıktığı yerde bir süre kalır sonra da Mekke'ye gelir ve çıktığı haberi yayılır. Peygamber Efendimiz "**Müminler, Mescid-i haram'a giderken Rükun ile Makam arasında, Dabbe'yi toprağı etrafa saçıyor bir halde görürler, bazıları ise yerinden kıpırdamazlar. O anda, müminlerin yüzleri parlak,**

daha sonra da **Dabbet-ül Arz gider. Bu durumda kimse ona yetişemez, kaçan da kurtulamaz**" buyurmuşlardır. Ancak namazla ondan muhafaza olunur. İnsanın arkasından gelir, ve **"Şimdi namaz kıl"** der ve ona yönelip, eğer kişi müslümansa **"müslüman"** eğer kafirse **"kafir"** der ve sonra ayrılır.

Ahmed'ten gelen rivayete göre **"Dabbet-ül Arz'ın berabesinde, Hz. Musa'nın asası ve Süleyman Peygamberin mühürü olacak, kafirlerin burnunu bu mühürle damgalayacak, müminlerin yüzünü de asası ile nurlandıracaktır"**.

Hz. Ali'de, **"Dabbet-ül Arz'ın kanatları, tırnakları ve sakalı olacak, kuyruğu bulunmayacaktır"** demiştir.

Dabbet-ül Arz'ın uzunluğunun 60 zira olduğu ve muhtelif hayvanlara benzediği ifade edilmiştir. Ancak Kuran-ı Kerim'den, bidat ehli ve kafirlerle mücadele eden bir insan olacağı manasını çıkaranlar da olmuştur. **"En garip şeylerdendir ki, Dabbet-ül Arz şeytanı öldürecek ve sonra güneş batıdan doğacaktır, da denilmiştir."** Bu ise, münkirleri ve münecimleri reddeden bir hakikattir.

Normalde güneş her battığında, arşı alanın altında Allah'a secde ediyor, ve tekrar Allah'tan izin alarak doğudan çıkıyordu. Fakat Batıdan doğacağı gecede, tekrar doğudan doğmak için izin istediği halde, bu izin verilmeyecek, tersine **"Battığın yerden doğ"** emrini alacaktır. İşte o gecede nafile namazına kalkanlar çok dehşetli bir hale girecekler, kişi geceleyin kalkıp Kur'an okuyacak,

tekrar yatacak, kalkacak, tekrar okuyup tekrar kalkacak... Ve o gecenin süresi, normalin 3 misli daha uzun olacaktır. Bunu fark eden insanlar, bağırıp çağıracaklar ve mescid'e gidenler, güneşin batı'dan doğmakta olduğunu göreceklerdir. Batıdan doğan güneş, yükselecek yükselecek, tam ortaya geldiğinde tekrar geriye dönecektir.

İbni Ömer ve İbni Abbas, **"İşte o andan itibaren, kafirin imanı ve asinin de tövbesi kabul edilmeyecektir"** demişlerdir.

İbni Abbas'tan gelen bir başka rivayette de **"Küçüklerin imanı ile günahkarın tevbesi kabul edilir"** denilmektedir.

Kurtubi ise **"Kafirlerden, güneşin batıdan doğacağına inanmayanlarının imanının kabul edilmeyeceğini"** söylemektedir.

Ancak, Muhammed Sure'sinin 18. ayeti **"Artık onlar yalnız, o kıyametin kopmasına, onun birdenbire kendilerine gelivermesine bakıyorlar. İşte onun alametleri (sayılan ahir zaman peygamberi) gelmiştir. Fakat o (kıyamet ansızın) başlarına geldiği vakit, anlamaları kendilerine ne fayda verir"** ve Mü'min sure'sinin sonu ilk görüşü teyid etmektedir.

Güneşin batı'dan doğmasından sonra insanların yeryüzünde 120 sene daha kalacağını İbni Ömer, nakletmiştir. Ancak denilmiştir ki **"Eğer bu doğruysa, tevile ihtiyacı vardır"**.

Güneşin batı'dan doğmasının ilk alamet olacağı rivayeti "**İlk alamet Deccal'dır**" rivayetine zıt değildir, zira güneşin batıdan doğması göğe ait, Deccal'ın çıkması ise yere ait bir alamettir.

Bazı alimler şöyle demişlerdir: "**Bütün haberlerin toplamından, yer'deki bütün alametlerin Hz. İsa'nın ölümüyle, gökteki bütün alametlerin de kıyametin kopmasıyla biteceği anlaşılmaktadır**".

Dabbet-ül Arz'ın çıkışı, güneşin batıdan doğacağı gündür. Bu ikisinden hangisi önce olursa, hemen ardından diğeri vuku bulacaktır. Güneşin batıdan doğmasıyla, tövbe kapısının kapanması önemli bir hikmettir. Zira o zaman mümin'le kafir kesin olarak birbirinden ayrılacak ve tövbe kapısının kapanmasının amacı yerine gelecektir.

Kıyametin büyük alametlerinden olan ve insanları doğudan batı'ya sevk edecek olan ateş hakkında muhtelif rivayetler gelmiştir. Bazılarında O'ndan ilk alamet, bazılarında son alamet olarak söz edilmiştir.

O'nun son alamet oluşu, daha önce ismi geçen alametlere göredir. İlk alamet olması da, ondan sonra birinci Sur'un üfürülmesinden başka bir alamet kalmayıp kıyametin başlangıcı olmasından dolayıdır. Kadı İyad, bu hükümle hükmetmiş ve "**Dünyadaki haşr, kıyametin kopmasından öncedir ve bu kıyamet alametlerinin en sonuncusudur**" demiştir.

"Benim ümmetimin bir kısmı kıyamet kopuncaya ve Allah'ın emri gelinceye kadar hak üzerinde sebat edeceklerdir" hadisi, buna zıt değildir. Zira onun manası, kıyametin yaklaşmasına kadardır, demektir. Allah'ın (C.C) emrinden kastedilen de, müminlerin ruhlarını alacak olan o temiz rüzgardır. Bu hadiste sözü geçenler, Hz. İsa ile birlikte Beytül Mukaddes'te kalan Müslümanlar değildir, çünkü, Hz. İsa'dan sonra gelecek olan Müslümanlar, diğer alametleri de göreceklerdir.

Ancak Kur'an'ın sahifelerden silinerek kaybolması ve göğüslerden çıkarılması (unutulması), Hz. İsa'nın ölümünden ve Kabe'nin tahribinden sonradır. Kabe, Habeşlilerden, lakabı Züssevikateyn olan bir kimse tarafından tahrib edilecektir.

Kab'ın dediğine göre **"Züssevikateyn, kendisine yardım edecek olan 8-9 arkadaşıyla birlikte Hz. İsa zamanında ortaya çıkar"**.

Artık birgün gelir ki, Hac ve Umre son olarak yapılır, ve sonra kesilir. Kur'an sahifelerden silinir, ancak Peygamberimizin hak üzerine sebat edeceğini söylediği zümre, bunun dışındadır.

Kur'an'ın silinmesi, Kabe'nin tahribinden, Kabe'nin tahribi de Hz. İsa'nın ölümünden sonra olacaktır. Ancak bazıları, Kabe'nin tahribinin Kur'an'ın silinmesinden sonra olacağını söylemişlerdir.

**KİTABIN SÜLEYMANİYE
KÜTÜPHANESİ'NDEKİ
EL YAZMA ÖRNEĞİ**

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي جعلنا من خلقه كمال جلاله والصلوة والسلام على سيدنا محمد وصحبه وآله وبعد فكتب
تفتي القبول المحقق في علامات النبوة المظاهرة لبقه
ما لم يكتشف عنه من علاماته وقضاياه وخصائصه
محدودة الأسانيد الرواية خالية عن موهومات
الجملة والظواهر وما رايه في بعض الكتب الالهية الواردة
فيه من غير ذكر محرجه اذ ذكره بصفه قبل انارة
الى بخطاطه عند الاشياء كمن قبل ادعاء المبالغة وما
جماعة في رتبته ونبهه انهم المهديون وماده ولاهم
الضائق المفضل كيف وصرح الشئ وشيعة التراء
فاصبه بكنهم وتغيرهم وتغيره كسابلي
ملك هذا الكتاب سائلا من فضيلت اسائه
الصواب انه الكريم لواء العلم والحق وهو سي
وضعه الوكيل واليه ارفع والكنز والفيل ورتبه على
مقدسة وتلته افواب وخالفة لمقدسة وورثه
صلوة عليه وسلم قال من كتب بالاحسان فقد كتب
ومن كتب بعدك اخرجه ابو بكر الاسكان والوحيد الامام
وكان

ان الله فتح هذا العهد بضم ولدك وهذه كلها لآل أبي
فيما نزل من اتم من رتبته على عقبيه وكم من ولد
ناطحة لا لاطاعه نفعه اكفروا جهلا بالاصح انهم لا تعلموا
ان كونه من ذريته صلى الله عليه وسلم قد توارثه من
عليه وسلم ويكن يلج باذ لامناح من ان يكون من ذريته
صلوة الله عليه وسلم وها هو من كرامة من جهة ان فاما
عباسية فالحاصل ان الحسن بنه الولادة المظن لاث
السلوك من ذريته اكثر والحسين فيه كرامة ايضا
ولاشيا من كرامة ايضا ولا مانع من اجماع كرامات
المتدين في شخص واحد من جمات مختلفة وفي حديث
عند ابراهيم والامام الامين بن مريم اى الامير المظل
مضمون العيسى على الصنعت والاربع الايام ثمانية
الصبر بانه من عزه من ولد عالمه نوب ندم عليه
قل بعض الاية ذوات اربت الاحبار واستغفلت بكثرة
والتأخر المصطفى صلى الله عليه وسلم على المهدي وانه من
منه وانه يملك سبع سنين وانه يملأ الارض عدلا وانه يخرج
مع عيسى عليه السلام ويساعدوه ما عارض الدنيا بالمال
لدا من فليس على دار فوهة لامة وعين على خلف
وطول من رتبته وامر وادد الغلطي وتذكر انه هزم
من

كدامه ام العالم النبيل رحمة الله تعالى فشرح السورة
وجامد عدة طرق اليه من ولد فاطمة كما ياتي وما جاوز
المهدي من ولد عباس عن فقال الذار فطعن حبيب
غربت لغز به محسن الى يد مولى هو هاشم ولا يله
خبر الزمان عن بن عباس الا يشرك باسم ان من زنتك
الاصيلة ومصرح الطفا وسلك المهدي في آخر
الزمان مع جنود الهدي ويطعن بكون الصلابة انما هي
بنا هذا الامر ويدركت بحتم خبرا وضعه والحيث
عن اوصية رسول الله عنه الا يشرك بالاب الفضل
اي اعتبار ان الله قد واصل انما هو ملازم بدليل
يختم وخبر المهدي بملك ومن عاكر ان عباس واصله
نفاة اللهم انما هو العباس وولد عباس ملانا يا حسنة
انا علمت ان المهدي من ولدك موقعا من رتبته
الدليل من امثلة لرشاد الملافة من ولد علي وفي
صوابه من سلك الى الال وهو خليفة من ابي
هزانه ام الفضل يا عباس انت عبي وصوابه من
احلف بعد من اهل انا صلت من حسن وتليد
في ذلك ولولاك منهم الشك ومنهم المصوب ومنهم
المهدي وهو الخطيب وابنه من خط يا حاشا لآل

من المذهب الاقصى وقصة طويلة ولا اصل ذلك كما علم بنا
باب الكتاب الاول في علاماته وخصائصه التي
تتبع من فضل الله عليه وسلم الامارات من اهل البيت
الثانية ان من ولد الحسن بن علي بن الله عن ابي جعفر
حدث الله صلى الله عليه قال لعلي بن ابي طالب
ان مني من الحسن والحسين مهدي من هذه الامة الملائكة
لا كما علمه طاه من مجموعها اوان ابا جعفر وانه حجة
ولعل هذا اقرب اليك الله ان الله اسم التصل في حجة
وسلم مهدي وانه نال احمد ولا شاك لآل الله عليه وسلم
بكلها الرابعة اسم الشهاب النبي صلى الله عليه وسلم
الخاصة اسم النبي الميرة ابي اليت اسم
اقرن التنا يا فتاة ملك سبع سنين مع كل الزمان
واشهرها ورويت روايات اخرت هذه وستلونا
فحة عشرة واثني وسبعا عشرين في فاضلي
اربعون في اربعة وعشرون في ثلثون
وفي آخر اربعون سنة ومنها سن من خلافة مهدي
فيها الزمان يمكن يلج ما عارضه الكثر بالانكسار
شهادة القلوب والفتوة فيقول القديس بالانكسار من النبي
الاربعين طاه يا عيسى من الملك من حيث هو هو

سَوْحًا إِلَى الشَّامِ وَجَعِيلٌ مَقْدَمُهُ وَسَكَايِلُ بِيَانَتُهُ
فِيهِجْ بِهَ أَهْلُ الشَّامِ وَالْأَنْصَارُ وَالْأَطْوَارُ وَالْأَحْزَابُ الْبَحْرَانُ
الْبَحْرُ وَتَزِيدُ الْمَاءُ وَتَقْطُرُ وَتَقْدَأُ الْهَبَانُ وَتَبْخُرُ الْهَوَانُ
يَقْدَمُ الشَّامُ وَيَذْجُ السَّيْفُ وَتَقْدُمُ الْفُتُوحُ الْهَافَانُ
لِلْمَجْبُوعَةِ الطَّغْيَةِ وَسَادَا بَارِضٍ هَذَا لَكَ هَيْتُ قَتْلِهِمْ
وَيُقْتَلُ كَمَا فَاتَكَ حَالُ بَعْدِهِ وَسَلِمَ وَلَدُكَ مِنْ سَلَبِ
يَوْمِ كَلْبٍ وَبَعْدَهُ وَجَرُّ قَاتِلِهِ لَا تَهْمُ مَرَضٌ وَتَهْلِكُ
لِلْحُلِيِّ النَّاسَةِ تَهْلِكُنَّ بِسَائِمَةٍ فَالْهَرَبُ هَذَا زَيْتُهَا
فَقَدْ وَجَّهَ بِرَهْضَانٍ رِيًّا بِهَذَا الْحَقِّ ذَهَبُهَا لِمَنْ يَحِقُّ
وَلِيَكُنَّ الْفَتْحُ سَيْلًا لِقَدَمِ الْوَلَدَةِ وَبِهِجْ سَائِمَةٍ
لِلْهَدَى بِبَارِئٍ أَرَزَكَ الْبَلَدُ وَبَعْدَكَ لَقَدْ بَقِيَ الْقَدَمُ
فَضْلُهَا بِهَا فَكُنْكَ النَّاسَةِ وَالْمَوْتُ الْفَرَحُ تَغْيِيهِ
وَبِنَا بِهَا سَائِمَتُهُمَا السُّوْنُ يَنْجِي الْهَدَى سَكَاةً لَا يَكْثُرُ
الْعَلْبُ بِهَا سَائِمَتُهُمَا وَطَافَ فَلَا يَجِدُ الْبَلَدُ
لَا يَتَافَى مَا بَيْنَ أَفْرَاسِيٍّ بِهَا سَائِمَتُهُ سَائِمَةٍ
لِذَلَامِ الْكَلَامِ بِهَا لِقَدَمِ الْوَلَدَةِ تَنْجِيهِ سَائِمَةٍ
بِأَهْلِ كِبَرٍ وَبِقَدَمِهَا سَائِمَتُهُ الْفَتْحُ وَبِهِجْ
الْمَدَنُ وَالْمَوْتُ الْفَتْحُ الْوَلَدَةِ سَائِمَتُهُمَا سَائِمَتُهُ
وَبِطَائِفِ الْأَوَاجِ وَهَلْ لَمْ يَكُنْ مِنْ سَائِمَتِهِمْ

من القهار الذي الله على جلالته باطنه باطناً للعلمين باطن
لعبدية قتله لها القاطع غرقاً الف بيل ورضاً لفتنة
ميل وحلست سطحة باب جرح من سطر باب الفتنة امل
يكفون عباداً مع كبريات غبطة عابتهما فغفون
ما عابتهما بغفون ما عابتهما من سترين يتبدلون ستراً للفتنة
المقدسة ضامن ان الحلال مدح و بهود اضيهان
السلطنة والسون غلاما حورين اسما فاست ليرافاهم
عسا با عيت للقدوس اوجوا تا اليان وتجل منها
والفصل في سجدة عسفة حلتا حور اردو هانك
حذينة غمضت ردا لاه الله عليه وسرسلو لير
المهد ذلك حق رده السنت القدوس سرسلو رمنه
حق باوا عند مئة مئة بهاماية سوف كراحت
مائة الف سوق فيفوق ابعث مئة مئة والى مئة مئة
الاصح صها البحر الاضر الحدو الى املوا حوا وحوا
حجامة ميل لها تالمة باب النانة والسنة كانه
رجال من جواسيل يستخرج الكوز و منهم مائة لار
الاصح صها بهاماية من السحابة فيدون الله عليه
اجمعين الاذ لم يركبته مئة مئة تضد الناس جفا فلا
تبوا اهل الشام على طبعهم فان الابرار منهم وسرسلو
نه

وَيُؤْتِيهِمْ مِنْ ثَمَرِهِمْ حِينَ يَنْتَظِرُونَ لَهُ مِنَ الْمَاءِ
 الْعَالِيَةِ عَلَيْهِمْ فَغَرِيبٌ إِنَّهُ لَكَرِيمٌ فَاتَّخَذَ أَرْضَ
 ثَمُودَ الْحِجَابَ عِندَ الْمَاءِ لِكُلِّ قَوْمٍ مِمَّا اسْتَأْذَنَ
 عَلَى ثَلَاثَةِ أَيْامٍ فَصَلُّوا إِلَى اللَّهِ مِنْ ثَمَرِهِمْ
 وَأَيْدِ الْأَوْصِيَاءِ بِالْمَلِكِ ثُمَّ يَصْحَقُ الْمَاءُ فِي الْأَنْهَارِ
 فَالْتَقَمَ وَفِيهِمْ مَكُونُونَ عَلَى كَيْفٍ يَجْعَلُ الْغَدَّاءُ
 كَأَنَّهَا عَنْهُ طَبْعٌ عَلَيْهِمْ وَلَمْ يَنْتَبِهِ لِأَيِّ مَقَرٍّ
 قَتَلَ لِلنَّاسِ الْأَرْكَبَ فَإِنْ أُذِنَ فَذَبَّ عَنْهُ مِنَ الْمَقْتُولِ
 مِنْ فِي الْأَرْضِ يَوْمَئِذٍ الْهَدَى يَفِرُّ مِنْ كَلْبِهِ الرَّوْحُ
 إِلَى رَجْمِ الْأَكْشَفَةِ لَا يَفْجِعُ مَقَرٍّ يَكُونُ قَبْلَهُ فَمَنْ يَمْشِي
 فِيهَا لِحَابِهَا كَأَنَّهَا الْخَابِرَةُ وَالْمَاءُ فِيهَا يَسْتَوِي
 وَهُوَ فِي الْأَرْضِ الرَّمِيَّةِ عَلَامَةٌ مَحْذُوحَةٌ فَخُفِيفٌ
 الْبَحْرِ بِالسَّيْرِ الْقَائِمَةِ يَصْجَحُ مِنْ جَبَلٍ إِلَى جَبَلٍ
 فِي الْبَحْرِ لَهَا وَأَعْدُوها مَطَرُ الْقَارِئَةِ أَسَدُ
 النَّاسِ لَهَا كَوْهٌ فِي السَّيْرِ عَلَامَةٌ أَفَانَتْ أَوَّلَ
 الرَّوْحِ وَبَاتَ خَلْقُكُمْ الْأَصْحَ وَمِنْ تَحْتِهِ مَوْجُودٌ
 ضَمْتُ فَعِلَ بَعْدَ سَمْعٍ مِنْهُ وَمِنْ تَحْتِهِ مَوْجُودٌ
 وَتَحْتِ مَوْجُودٌ ثَلَاثَ فَرَاخٍ وَخَزْنٍ لَهَا الرُّبُ
 لِأَمْرٍ وَتِلْكَ أَمَامَ السَّيْرِ الثَّمَانَةِ أَوَّلَ مَا نَاكَ

رايح نفور اليم يرايح اهل مكة ساجا، وم يذهبته يرح فلا
برايم فيق ارجع انشأ ان يحلها في ساعه واحدة عاف
منظم فيجد طلبة قد خست بعضا بعضا على ظهور الارض
فيا ليا لاه طلبة ان يعلم انه قد خستهم فطلة لا ماسا
مكة فيشرو به الله ويول هذا العلامة التي تخطوا
فيروفت الى الشام الرابعة هنو قطع قديم، جه
القيارات والطرق وتكثر العنق فيخرج وطلبة مسنة
كلما من ان الفو شح على منو معاد بايع كل واحد منهم ثقله
وبعته هنو شح سلع الشعة وسرحهم مكة فيقول لهم
ليس تاجا، تكمعون في حلب هذا الرجل الذئب شوان
يما على يده بهذا العنق ونفع له ان يسططية فمنا
بريه واسم به واسيه وحسنه فيعلوبه ويصوبه بمكة
فيقولون انت فلان من فلان فيكر ويهرب لاليل به طلة
ويهرب اليك فطوبونه بمكة ويصوبونه مذكرون لاه
واسم به، علا ما به فيكر ويهرب الدنية فيصوبه
فيصوبه بهما على ذكر فيقولون انما عليك ورساء فاني
هناك ان لا تد بولت نيا عليك هذا العنق الصافي
قد زجه (طلبة) مديم رحل من خدم يخلص من الكرك، وتكلم
ويذ يده فياج له فيلق الله بحسنه في صعد الذي يصوب

ن من اهل القل تقاتر فيقول لعنك منو يرح فله ما
يقول ويكث ثاية عتو شرو او يوجه لبث القنق فليبع
بيعت الشافق فيسكن على اليد فبعت بهم باليد، فيلق اهل
الشام فيقولون لعنك منو يرح المهد في لا فسادك يركل
بالبيعة وبيرح فيقول بيت المقدس ويقل البكران
و يخل العرب والهم واهل الحوب والرم وغيرهم فطلة
مربع فزال حتى بين المساجة بالقسطنطينية، ما فضا
الاسنة هنو بولة الدنية الساجية هنو هلال
بيت المقدس الناس اعتركت للية الشلمعة هنو
لكل لعن العتروين فياق النبا للماوية والعنرون
فوجهه حال الثانية والعنرون وكثته علاه التي
صا الله عليه ولا الثانية والعنرون يرح تربة التي
على الله عليه وسلم سرح حلة سود امروعة له ينتر
منذ فو شح في الله صلى الله عليه وسلم ولا تشر فيخرج
المهبط الزاعة والعنرون بمكة الله بسلامة الارض لليلة
صنوعون وجوه عقالهم وادارهم للاسنة والعنرون
وهو بين النافقون في الاربعين الشاكسة والعنرون
ادم صوب من الزال ان اجمعة والعنرون ما شح فيلق
للانة لاهم لبريزب الناجاة والعنرون يكون فيلق
فلق

قد تم يقع حامة طارجل من ولد عكرامه وجنه لبر لعنه
خلات فيقول او يوت فيقول المهبط الناجاة والعنرون
نعم الناس معا ومنو سحا على خواتم فو الزبال منا
فقتلون بمنازل العننه دنا فيقولون الحبيب فابوه
وصر ملحق وجنه الاكسية بيكي فيقولون علم فلنا لاه
فيقول ويحك كم من عبد مضطرب وكمن من مضطرب
فيالبح كرها ما اراكم هنو فابوه فانه المهبط والارض
والهبط والشيء التوتون لبر الى به احد اهل يرح
الشام في يخرج من مطرك من دار عند الصفا فيالبح
كرها بيوتهم وحكمت من عند القنق فترجع لبر
للادة فطلة التوتون بايع بن الكرك في المقام لا يوقط
فانما لا يرح فيلق الثانية والتوتون يرح ومعه ثاية
رسول الله صلى الله عليه وسلم الثالثة والتوتون يرح
وسا به السلام والداد فيسبل الله قائله على لاه
فما لاه مالدري ادماء اوصافه قدما روضه
لحم او داود اترك للينة ما تركه فانه لا يرح كوكبه
الا ذوات التوتونين قد يرح بالهنا كرك فيلق الهبط
ما حرمها فليصوا شافق ورو في النجان انه يرحه بلهم
الزراعة والقرن نال الاصح فزسه افلا كبر حاله

مَحَلَّة عَسْرِينَ الْمَدِينَةِ مِنْ أَوَّلِكَ وَجَرَّدَ كَارِصُفَ
 عَلَى جَبَلِ الْإِسْيَاءِ وَصَحَّ عَنْهُ لَا يُضِلُّ عَلَيْهِ أَوَّلُكَ وَجَرَّدَ وَهُوَ
 كَانَ لِنَفْسٍ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَنْبِيَاءِ تَأْوِيلُهَا لَعَلَّهَا لَعَلَّهَا
 وَتَقَامُ الْأَجْمَاعُ أَفْضَلُ مِنْهُ بَلْ أَفْضَلُ مِنْهُ أَيْضًا
 الْأَجْمَاعُ بَلْ الْأَجْمَاعُ خَلَا فَالْمَسْنَدُ بِأَرْبَعِ الْأَوَّلَةِ
 بِدِ الْفَصَاءِ أَفْضَلُ مِنْهُ وَنَحْوُ الْأَوَّلَةِ مِنْهُ
 مِنْهُ بَلْ كَالْأَوَّلِ عَلَى الْفَصَاءِ الْأَفْضَلُ مِنْهُ وَتَقَامُ الْأَجْمَاعُ
 بِأَرْبَعِهَا عَلَيْهِ وَعَلَوْنَهُ الْأَجْمَاعُ فَأَفْضَلُ مِنْهُ وَتَقَامُ الْأَجْمَاعُ
 وَنَحْوُهَا بِأَرْبَعِهَا مِنْهُ أَفْضَلُ مِنْهُ وَتَقَامُ الْأَجْمَاعُ
 لَيْسَتْ لِلْفَصَاءِ مِنْ تَحْتِ طَائِفَةٍ مِنْ الْأَنْبِيَاءِ لَنْزِلِهِ
 الْفَصَاءُ وَتَقَامُ مِنْهُ عَلَى الْفَصَاءِ الْأَفْضَلُ مِنْهُ
 عَنْهُ أَنْهَ عَلَى الْفَصَاءِ لَنْزِلِهِ مِنْهُ وَتَقَامُ الْأَجْمَاعُ
 أَرَادَ بِهِ كَيْدَ يَضِلُّ عَلَى بَعْضِ الْأَنْبِيَاءِ أَنَّهُ لَوْ كُنَّ
 وَاللَّهِ فَضْلُهَا عَلَى الْفَصَاءِ مِنْ تَحْتِ طَائِفَةٍ مِنْ الْأَنْبِيَاءِ
 لَيْسَ بِهَذَا الْفَضْلُ لَهُ لَمْ يَنْبَغِ أَنْ يَكُنْ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَقَدْ
 أَمَّا تَعْلِيلُ ذَلِكَ بِسُوءِ مَقْصِدِهِ وَأَنَّهُ لَوْ كُنَّ
 هَذَا الْوَلَدُ وَهُوَ عَلَى الْفَصَاءِ مِنْهُ لَقَدْ كُنَّ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 مَرُوقٌ مِنْهُ وَهُوَ الْقَوْمُ وَهُوَ الْقَوْمُ لَقَدْ كُنَّ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 نَدْبُ مِنْهُ وَهُوَ عَلَى الْفَصَاءِ مِنْهُ لَقَدْ كُنَّ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

لَرَبِّ عَشْرِينَ بَيْتَ الْمَقْدِسِ بَعَثَ نَبِيًّا مِنْهُمْ بَعَثَ الْمَسْئُورَ
 بِمَكَّةَ بَيْتَ الْمَقْدِسِ أَحَدُ عَشْرِينَ سِتْرًا بِمَكَّةَ
 الْحَيِّ وَبِهَا كُنْتُ تَقْدِيسُكُمْ بَعَثَ عَلَيْهِ سِتْرًا بِمَكَّةَ
 كُنْتُ دَابَّةً أَسْرَى وَعَشْرَةَ أَيَّامٍ وَعَشْرَةَ بَيْنَ الْفَصَاءِ
 خَلْفِي عَلَى فَعْلَانِي بِهَلْ بَعَثَ عَلَيْهِ وَهُوَ الْفَصَاءُ مِنْهُ
 وَنَحْوُهَا عَلَى مَا بَعَثَ عَلَيْهِ بَلْ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ
 كَلْبُورٍ أَيْمَانُ حَوَالَةَ الْفَصَاءِ مِنْهُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ
 مَتَانَةً قَلْبُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ لَقَدْ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ
 نَحْوُهَا تَقْدِيسُكُمْ بِمَكَّةَ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ
 لِلْمَكِينِ يَضِلُّ مِنْهُ عَلَى يَضِلُّ بَيْتَ الْمَقْدِسِ
 فِي مَكَّةَ يَضِلُّ مِنْهُ لَقَدْ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ
 بَيْنَ عَاسِرٍ مِنْهُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ
 لَقَدْ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ
 عَلَى أَنْ يَكُنَّ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ
 لِلْمَكِينِ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ
 وَنَحْوُهَا تَقْدِيسُكُمْ بِمَكَّةَ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ
 تَقْدِيسُكُمْ بِمَكَّةَ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ
 أَوْ بَعْضُ سِتْرَةٍ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ وَنَحْوُهَا بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ

بَيْتَ الْمَقْدِسِ تَقْدِيسُكُمْ بِمَكَّةَ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ
 بِمَكَّةَ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ
 أَيْمَانُ حَوَالَةَ الْفَصَاءِ مِنْهُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ
 مَتَانَةً قَلْبُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ لَقَدْ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ
 نَحْوُهَا تَقْدِيسُكُمْ بِمَكَّةَ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ
 لِلْمَكِينِ يَضِلُّ مِنْهُ عَلَى يَضِلُّ بَيْتَ الْمَقْدِسِ
 فِي مَكَّةَ يَضِلُّ مِنْهُ لَقَدْ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ
 بَيْنَ عَاسِرٍ مِنْهُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ
 لَقَدْ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ
 عَلَى أَنْ يَكُنَّ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ
 لِلْمَكِينِ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ
 وَنَحْوُهَا تَقْدِيسُكُمْ بِمَكَّةَ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ
 تَقْدِيسُكُمْ بِمَكَّةَ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ
 أَوْ بَعْضُ سِتْرَةٍ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ وَنَحْوُهَا بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ

عَلَى دَبَابَةِ الْفَصَاءِ مِنْهُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ
 عَيْنَ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ
 الْأَمَامُ عَلَى عَيْنِهِ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ
 بِمَكَّةَ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ
 عَيْنَ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ
 مَعَ وَرَاءَ الْفَصَاءِ مِنْهُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ
 لَقَدْ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ
 الْقَصَصُ مِنْهُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ
 الطَّبَالَةُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ
 الْأَخْبَارُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ
 فَبَدَّلَهُ عَنْ عَيْنِ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ
 الْمَقْدِسِ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ
 الْقَتْلُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ
 أَدْبَحَتْ عَنْهُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ
 شَرُّهُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ
 كُنْ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ
 فَبَدَّلَهُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ
 لِيُجِيبُوا عَنْهُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ بَعَثَ عَلَيْهِ مِنْهُ

في كتابه الذي في الجحيم

يحيى عند الملائكة الصاعدة باب الشروق ثم يأتي مسجداً
ويستريح فيه ثم يمشي عند المنيبر فيكون المجد وكذا الصلوة
وكذا العبادة وكلهم يرحبه حين الوافقة ثم يذهب
إلى أرض آستان مؤتمن ثم ياتي مؤتمن المسلمين ومما
يقرب العظمى وما في الصلوة فيقترعون فلا يخرج الاسم
المسلمين ويح ويؤمن مؤتمن وتخرج اليهود والخصاري
من المسجد ثم يخرج من باب منبر معه من أهل دمشق
الرجل إلى أن ياتي بيت القدس فيجده مغلقاً قد
جسروا الدجال فيأمره على حبس الصلوة والسلام
فيخرج الأبواب وينبع من يده ما لا يحصى فينقل
الله على يديه ثم يمشي في المسلمين ثلاثين سنة أو أربعين
وذلك الله بما يوجب يأتهم ويخرجهم من الأرض إلى
تركها ويكون اليأس مع النسي والاسماع البرقة ثم
أفقدوا طيبة تنسج دج كل يوم ويغى نزول النار
ثم تقوم الساعة وجاء يسى على نبي الصلوة
للمسلم عذابات لا تحصى فيخرج النار من بيتي بيتي
طرفة كالأمانات بعد الصلابة ويخرج الحزوز فيقترعون
أي يجلدوا في الصلوة وتعد لأن فلا يبدؤوا الله ويخرج
في

أي لانه لا يقبله إلا الإسلام فيترك الصدنة أو
لهم ويقبلها لنزول البركات وظهور الصلوة
وعدم الرغبة في اقتناء المال بعد قرب الساعة
وتدفع النجا والنياغز إلى القدر أسما بما غلبا
وتدفع سم ذوق لهم وتدفع وتلاذ الأرض سلطان
يغدو القتال وصل قرض ملكها أي لا يبيع لها ماله
اختصاص بينه ودرس جمعته فلا يمارس ذلك
لا يزال هذا الأمر في فريش ما في من الناس إنسان و
تثبت الأرض شيئا كصدا مهيئ يجمع الفرع على
القطع من الصلابة فيسبحهم وكذا الرماة وترفع
الذات والاعوان والبولان لأن الأرض تحوت كلها
قال النور أي أنه ليس كان سحره للسريرة ثم تدرى
لله الأمانة وأدعو قد علم ما يملق والثناء
أن يزل ما يبلخ الله مع علم هذه السريرة فلكم
بين الناس والعلم في نفسه وحاله أنه يرق ويولد
له ولد ويدفع في نوح النبوة مع العلم الصلوة
بعد صلوة المسلمين عليه ومدة مكنة أربعين سنة
كما جمع وفيه سبع وجمع نورا مع والثناء وهو
ثلاث وثلاثين وأرد مكنة قبل الزعم وبعد وهو

وقيل وخمسة وأربعين ولعلها أنها الكثرة منها
تقرأ في الجبال قدس للديوت ثوبون علاماته
الاجه لا يذكر مقاما يناسب ذلك وأهل الأرض
كلهم من جهة الجاهل وأقربا على أن أول الآيات ظهور
خلق للرجال ثم نزل هين عليه وعلى بيت الصلوة
والسلام ثم في بلوح وسلاح ثم نزل في الآية فكلوا
الخبث من بين بها النعم والادليس والبرهان مله
من قوله تعالى يوم يلقى بعض أيات ربك لا يسمع
بما بها المنكر أنت من قل أو كتب في ما بها خول
سما سمع من أو صرة وأمانة مله من قوله تعالى
وأنه لعلم الساعة والآن الله والرابعة من جهة
في غير آية فاك النور في غيره كانت التفتيح
أن يلمن الضباب الحاديت الدجال ليخطفوا نورا
فقط بهم ويؤذونها الناس لقوله صلى الله عليه
ما بين خلق آدم إلى قيام الساعة خلقوا أكبر من ذلك
وفروا به أنه تؤكل منه والأرض من ذوق القعدة
آدم أعظم من قرة الدجال وأن الله لم يبعث نبيا
بعد يوم الأحد الله وودع له علاماته مخرجه من
تقرن أن من أصابنا نيلها طويلا من الشاة والوزن
عند

عند نوح المبعوث إلى طيطيه بدعي السلاخ فتعده المنيبر
والصالحون ثم ينفذ منه ويظهر من حيث جود
يقربه بكل من من وهو غير قاري فيلطفه المؤتمن
ثم يذوق النور في الأمانة أهل العين البع كانه
طافئة أي يلطفه زاهية النور ويعدو سلاطنت
ووزيرة الشوق وفي أخرى تحقق العلم على الحظ
غلظة وبها حلا لثمة شوحه وعينا هو يوم
أبى جهم من بان النور في الفلق والحب ويعدو كلك
وهو مؤتمن لا ذكره مكتوب من حيث جود في
كل يوم من قاري ويعدو حنة نار وعكة جهنم نارا
من قاري فواح الكفك ونهر من سلاطنت
وهو الماء البارد ومن قاري أن يكل لأعاري الأمانة
أبى لك أوليك ونسب أوليك فيقول لهم فمثل
لأشجانا ناصحنا ويؤلفنا ما يحسنه فذلك
وأن يكل على نفع واحدة فيقولوا فمثل
بيننا فيقولوا فله فانه أبى الآن من جهم له رشا
ثم يبعث فيقول أنت علة الله الدجال فيؤلفه
فلا يبدع وهذا هو المصنوع بكر الشاة أن يكل معضو
الأرض أن تفتت فتنت وبما المنيبر أن يكل

فألقب اليَوْمَ القَرْصُ بكنسابه سلوة لومرعة
فلا لا اقلده قوده وايقاس به اليومان بعد وديانة
لا راحة ان اخوا باه في غاية القصور صبح احدي على
الدينه فلا يلجها تبها حتى يس قبل دارسوله الله
فتب بذكر الابام الفصل فلا تغدور وفيها الصلوة
سما تغدور في الايام الطول ثم سلا قبل دارسوله الله
ومسا روعة والارض فالتساعت استورته اربع
قبله ثلث سيلات تهمس القطر والنبات وروايحه
ثلثا عمار والنبات لسه الكمل فلا يبع ثلث طلبت اللهك
الاسماء الله قبل دارسوله الله فابيس المزلزلكا
ذلك فلا التسبح والتكبير والتفجيل والتكبير
تجركهم وكان موجود في العهد النبوي في حواف
جيوث المزلزلكا ليس هو اس سلا قبل دارسوله الله
لجسسه في سله وكن اس سلا قبل دارسوله الله
لا فتع انه هو كلكه كان فتنة اياه الموه من كمال
في من موسى عليه وعلى نبينا الصلوة والسلام الاله
فأعظم ما نحن الامة وحلف حارنا هو مستل قبل
عمرانه هو لمصر عليه الصلوة والسلام طبعه لم يزل
فله لانه على الله عليه ولا كان كالنومف وشانه

ثم ياتون ان يرجع فيرجع ياتوه ان يرجع فليس ويات
طوبصينا وجبل رسالتي في شيطان وياتون
شربها با من الجرد مطر الارض وشرب من الحمار في
فلات فحاشا لا يلبح حقويه واخرى به الجلاس
الاخرى فيد لا كرسية في الجرد قبل مرة فيخرج من
الجلاس ما يذو في الجرد في كرسية فذال مع لسته
الاجلكت فيصونه فيا رلتاه ان تغدور الارض
ان تفتت فترعى مواشهم فوما يكون فيا ستم
ما كملت واسلا ضر وعاد في الجرد في يقول لها
كسوزك فيفتة كوزها كيا سب القدر انه يرك
جلا ما بين اذنيه اربعون ذراعا يسطر بجتها
سفيون القام من اليهود انه يصيح ثلاث صياحه
اهل المنرق واهل الحرب وانعطاف الارض كلها
والاسكندرية والمدية في ثلاث الفين وستم
سما في رواية اكرموني وعقلنا وما جابه لست
نعم بنت ارسنه فذلك في بالنبات واهلها ويا حشر
للشجر من اللامه وشق من اللامه بيت اللذان
ومن يابوح ويا حشر الطوبى لست اربعون كرسية
كنهه وجملة سلا باية كيا كسلا قبل دارسوله الله
نك

او القطة من الافخر واحد من مائه وديانة جدا
اليوم فيرجعون في الله تاركوا فيهم داود
تقايهم فيصيرون قبا فيصيرهم واهلها الى
الارض فلا يجرون موضع شرب الادهنم ونسهم
فيؤمنون الى الله تبارك وتعالى فيرسل طين منهم ثم مطر
فيسلبا حتى يخلطها كالمزق فوه من سلبات ثمرها
ورزركتها ان يبعث الله تبارك وتعالى دعوت
يعي رباط طينة فاضل نقت اباطيه فنقتش روح
كل من ينسلم ويبع سوار التارسه تخرج الازية
من صدق في الصنع ويزجهم فيرواح وسرعة
او من تصب جبالا او من بعض ادوية نهامة موزة
مكة ليلية المزلفة ويا فلت حرسات موزة من
اقص البادية ولا يدخل ذكرها مكية ثم كبر دما
لحويا ثم اخرت يدك ذكرها فالتساعت الله عليه
وسلم بينا الناس في اعظم المساجد عا الله شرمه
واكرمنا السيد للواء لهرع في الارض وفيها الزك
والخام في شق حوافها القرب فارض الناس
تت وسوا تفتت هصاية من الموه من عوا الله ليرج
فيزات بهم فقلت وجهم ثم جملتها كما نكركت

حق في الله القرب من الله تبارك وتعالى انه هو فله
البوع ويزن بعد خروج يلوي وما يوح وهلمن واد
آدم من حوى الحديث الموق اتم ذرية فوح وهون
ذريةها فطما به كمدروية فقل عز احد من
ما عاكب بصلاته واعترض في النوى من فوايه
انه من واهل لامن حوي ضد جاهر العلماء قبل ان
واستله فامرحت نطقته بالزباب فخلعت لينا
واعرض بالزباب في الله عليه لا يصلة ودة
بان اللع حرة في اللام لا يجر في الماء في حوت
يا يوح امة وما يوح امة كل ادمه امة الفاتمة
لا يوت الرسل منهم حوي بطر لا الفذكر من سله
نكهم قد خلوا السلاخ يما حون ماشاء وطهم شرب
والوه نلا في استبد ليس قد السلون في شرب
ويتايم وازهم سبع سبعين وروعيه نبيا الصلوة
والسلام بدين اعلم انما لا لا حد بقنا له بلور
المسكن في جبل الطور يرون بيعة طيرة في
اولها ماها ثم يهتوت الى جبل بيت فيقولون
لقد قتلنا من في الارض هله فتل من في القلوب
صنونا دما ويحضر عبيد واصحابه فيكون راسا
او القطة

في حجابها

